

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

04/2021/GR

Αυτό που μετράει αληθινά

Κύριο άρθρο

Αυτό που είναι απαραίτητο
για τη σωτηρία

Θεία λειτουργία

Πως μας καθοδηγεί το Άγιο
Πνεύμα

Διδασκαλία

Η ίση αξία του άνδρα και
της γυναίκας (Β' Μέρος)

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

3 Αυτό που είναι απαραίτητο για τη σωτηρία !

■ Θεία λειτουργία

4 Κάτι νέο δημιουργήθηκε από το τίποτα – Πως μας καθοδηγεί το Άγιο Πνεύμα !

■ Επίσκεψη στην Ασία

10 Ακλόνητος – είναι έτσι που δίνει ο Θεός !

■ Επίσκεψη στην Αμερική

12 Τα δάκρυα που στέγνωναν !

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

14 Ποιος είναι ο Θεός ;

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Η μεσιτεία του Αβραάμ για να σωθούν τα Σόδομα !

18 Στο σπίτι της Τάμπιθα στην Τέμα (Γκάνα) !

■ Διδασκαλία

20 Η ίση αξία του άνδρα και της γυναίκας (Β' Μέρος) !

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Αλλαγές στον κύκλο των Αποστόλων !

26 Χειροτονία γυναικών – η διαδικασία λήψης αποφάσεων !

28 Σε ανθρωπιστική βοήθεια στο Νότιο Κιβού !

30 Θανατηφόρο δυστύχημα στο τέλος ενός ποιμαντικού ταξιδιού !

31 Ακτίνες ελπίδας στην καρδιά της πανδημίας !

Ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ, ο Επίσκοπος Αράμικ Φεστζιάν και ο Ευαγγελιστής Περιφέρειας Γιούργκεν Κύζενμπεργκ, με τα αξιώματα της Αθήνας, μετά το τέλος της θείας λειτουργίας

■ Φωτογραφία εξωφύλλου: Frank Schuldt

■ Φωτογραφία επάνω: Νεοαποστολική Εκκλησία της Ελλάδας-

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ

Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ

Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165

Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.

Τετάρτη 19:30 μ.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,

Σταυρούπολη

Τηλ.: 23990 20273

Θεία λειτουργία: Κυριακή 10 π.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ανακρέοντος 1 και Σησιχώρου, Μπεντεβή

Τηλ.: 697 7140 600

Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Διονυσίου Κυκκότη 24

4043 Γερμασόγεια Λεμεσού

Κυριακή 10:00 π.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Αυτό που είναι απαραίτητο για τη σωτηρία !

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές,

Τι είναι αυτό που είναι πραγματικά σημαντικό; Πρόκειται για ένα ερώτημα που τίθεται συχνά, κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής. Και συχνά δίνεται η ακόλουθη σύσταση: Επικεντρωνόμαστε σε αυτό που είναι ουσιαστικό!

Οι μαθητές του Ιησού επίσης όφειλαν να μάθουν το εξής: Εάν το μήνυμα που διακήρυτταν όφειλε να αγγίζει τους ανθρώπους. Αυτό θα έπρεπε να επικεντρώνεται στο ουσιαστικό. Όφειλαν να αφήσουν στην άκρη οτιδήποτε άλλο, κυρίως τις εβραϊκές ιδέες σχετικά με την περιτομή ή τους κανόνες της αγνότητας. Πραγματικά, αυτά δεν ήταν απαραίτητα για τη σωτηρία.

Το ίδιο ισχύει και για εμάς σήμερα. Οφείλουμε να μεταφέρουμε το μήνυμα της σωτηρίας στον Ιησού Χριστό – σε όλους τους ανθρώπους. Αυτό μπορεί να γίνει δυνατόν μόνον αν επικεντρωνόμαστε στο ουσιαστικό. Όλα όσα αποκαλύπτουν το πρόσωπό μας, την ιστορία μας και τον πολιτισμό μας δεν είναι απαραίτητα για τη σωτηρία. Θα πρέπει να τα διαχωρίζουμε όλα αυτά εάν θέλουμε να μεταδίδουμε τη διδασκαλία της σωτηρίας του Ιησού Χριστού. Οι επίγειοι κανονισμοί συμπεριφοράς μπορεί να αλλάζουν, αλλά το μήνυμα σωτηρίας παραμένει αμετάβλητο.

Παρομοίως, σε ότι αφορά τα παιδιά μας, είναι σημαντικό να τα κάνουμε να συνειδητοποιούν τι είναι

■ Φωτογραφία: Διεθνής Μεταποστολική Εκκλησία

πραγματικά σχετικό με τη σωτηρία μας. Επειδή δεν θέλουμε να τους επιβάλλουμε το δικό μας τρόπο ζωής. Θέλουμε να είναι ικανά να βιώνουν την εμπειρία του Θεού, όπως την βιώνουμε ως εμπειρία κι εμείς. Και αυτό είναι, που είναι σημαντικό !

Σας απευθύνω τους αδελφικούς μου χαιρετισμούς.

Ζαν Λυκ Σνάιντερ

Κάτι νέο δημιουργήθηκε από το τίποτα –Πως μας καθοδηγεί το Άγιο Πνεύμα

Οι πιστοί συναθροίστηκαν στην εκκλησία της Ζυρίχης-Σίμπαχ (Ελβετία) με σεβασμό στις υγειονομικές οδηγίες που είναι σχετικές με τον Κορωνοϊό. Πολλοί πιστοί από όλο τον κόσμο, μπόρεσαν να συνδεθούν και να παρακολουθήσουν την θεία λειτουργία, μέσω τηλεφώνου, You Tube και άλλων τεχνικών μέσων.

■ Φωτογραφίες: Bernhard Holdener

Ρωμαίους 8 : 14

« Επειδή, όσοι διοικούνται από το Πνεύμα του Θεού, αυτοί είναι γιοι του Θεού ! »

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, αν και εφέτος, ο τρόπος εορτασμού της Πεντηκοστής είναι ασυνήθιστος, παραμένουμε πιστοί σε αυτή την όμορφη παράδοση, που πλέον μας έγινε αγαπητή, ξεκινώντας την θεία λειτουργία με την ανάγνωση ενός αποσπάσματος από την Αγία Γραφή, που θα γίνει από τον διερμηνέα μας.

Βιβλικό ανάγνωσμα από Ιωήλ 2 : 28-29 και Εφεσίους 3 : 14-21 :

«Και ύστερα απ' αυτά θα εκχέω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι σας θα δουν οράσεις. Κι ακόμα, επάνω στους δούλους μου κι επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα εκχέω το πνεύμα μου.

Γι' αυτό, λυγίζω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, από τον οποίο κάθε πατριά στους ουρανούς κι επάνω στη γη ονομάζεται· για να σας δώσει σύμφωνα με τον πλούτο της δόξας του να κραταιωθείτε με δύναμη διαμέσου του Πνεύματός του στον εσωτερικό άνθρωπο· ώστε ο Χριστός, διαμέσου της

πίστης, να κατοικήσει μέσα στις καρδιές σας· για να μπορέσετε, ριζωμένοι και θεμελιωμένοι με αγάπη, να καταλάβετε μαζί με όλους τους αγίους, ποιο είναι το πλάτος και το μήκος, και το βάθος και το ύψος· και να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού, που υπερβαίνει κάθε γνώση, για να γίνετε πλήρεις με ολόκληρο το πλήρωμα του Θεού.

Και σ' αυτόν που μπορεί με υπερπερίσσιο τρόπο να κάνει παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή αντιλαμβανόμαστε με τον νου, σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας, σ' αυτόν ας είναι η δόξα μέσα στην εκκλησία, διαμέσου του Ιησού Χριστού, σε όλες τις γενεές του αιώνα των αιώνων. Αμήν!».

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, όπως ήδη αναφέρθηκε, για μια φορά ακόμη, δεν μπορούμε να εορτάσουμε την Πεντηκοστή με το συνηθισμένο τρόπο. Πέρυσι με τίποτα δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα γιορτάζαμε ξανά την Πεντηκοστή με αυτό τον τρόπο. Συνέβησαν τόσα πολλά στον κόσμο, στους κόλπους της Εκκλησίας και στην προσωπική μας ζωή, κατά τη διάρκεια του περασμένου χρόνου, που δεν μπορούμε να εξηγήσουμε. Δεν είμαστε προετοιμασμένοι για μια τέτοια κατάσταση· αυτό συνέβη εντελώς απροσδόκητα και αναρωτιόμαστε γιατί να το επιτρέπει

ο Θεός. Και με κάθε ειλικρίνεια, οφείλω να πω: Δεν το ξέρουμε· δεν το ξέρω· κανείς δεν το ξέρει. Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τον Θεό. Κατά συνέπεια, οφείλουμε να τον εμπιστευόμαστε – και είμαστε αποφασισμένοι να του έχουμε εμπιστοσύνη. Επειδή γνωρίζουμε τον Θεό και ξέρουμε ότι είναι εκείνος που, όπως αναφέρθηκε στο ανάγνωσμα από την Αγία Γραφή, μπορεί να κάνει «παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή αντιλαμβανόμαστε με τον νου» (Εφεσίους 3:20). Το πιστεύουμε και είμαστε πεπεισμένοι γι' αυτό. Μπορεί να κάνει τα πάντα, πολύ πέρα από την κατανόησή μας· δεν γνωρίζει κανένα όριο.

Η αγάπη του είναι πολύ μεγαλύτερη από οτιδήποτε μπορούμε να φανταστούμε. Μπορούμε να την βιώνουμε ως εμπειρία «σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας», όπως αναφέρεται στη συνέχεια στο απόσπασμα από Εφεσίους 3:20. Ο Θεός είναι αγάπη. Εργάζεται για τη σωτηρία μας και ενεργεί μέσα μας. Την Πεντηκοστή, ο Θεός, το Άγιο Πνεύμα, τελείως φυσικά, αποκάλυψε την παρουσία και τη δύναμή του, με εντυπωσιακούς τρόπους. Οι μαθητές άκουσαν τον ήχο ενός ορμητικού ανέμου και είδαν γλώσσες φωτιάς. Ξαφνικά, ήταν ικανοί να μιλούν ξένες γλώσσες. Αυτά ήταν σημάδια μιας μεγάλης δύναμης. Αργότερα επίσης, όταν οι άνθρωποι έλαβαν τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος, αυτή συνοδευόταν από ισχυρά σημάδια (βλ. Πράξεις των Αποστόλων 2:1-4). Επρόκειτο για σημάδια που έπρεπε να κάνουν

τους ανθρώπους να καταλάβουν ότι το Άγιο Πνεύμα ήταν παρόν και ενεργούσε.

Τα εντυπωσιακά αυτά σημάδια κράτησαν, όμως, για λίγο. Όλο και συχνότερα, το Άγιο Πνεύμα ενεργούσε με ένα τελείως διαφορετικό τρόπο: Αρχισε να ενεργεί μέσα στις ψυχές και τις καρδιές όσων βαπτίζονταν και λάβαιναν την Αγία Σφράγιση. Με αυτό τον τρόπο ενεργεί και σήμερα μέσα μας και για εμάς. Το Άγιο Πνεύμα ενεργεί μέσα μας για τη σωτηρία της ψυχής μας. Μπορούμε εν μέρει, να διαπιστώνουμε τα αποτελέσματα αυτής της δράσης· πράγματι, εάν μπορεί να ξεδιπλώσει πλήρως τα αποτελέσματά του, αυτό μεταφράζεται σε μια αλλαγή της συμπεριφοράς μας. Επειδή το Άγιο Πνεύμα ενεργεί στους κόλπους της Εκκλησίας, αλλάζει η συμπεριφορά των πιστών.

πράγμα που δεν μπορούμε να δούμε· μόνον ο Θεός το βλέπει. Αλλά μπορούμε να εμπιστευόμαστε Ένα άλλο μέρος της δράσης του είναι άορατο: Το Άγιο Πνεύμα μας πλένει, μας εξαγιάζει, μας εξαγνίζει – τον Θεό και να πιστεύουμε ότι ενεργεί δυναμικά μέσα μας. Το Άγιο

Πνεύμα επιθυμεί να μας προσφέρει τη σωτηρία της ψυχής. Πολλοί άνθρωποι συμφωνούν με αυτή την αντίληψη της σωτηρίας. Λένε: «Θέλετε απλά τα μέλη σας να παραμένουν στην Εκκλησία. Τους εξηγείτε ότι χρειάζονται τη σωτηρία και πως η ζωή

εδώ στη γη είναι βασανιστική, είναι γεμάτη βάσανα. Έτσι οι άνθρωποι έρχονται στην Εκκλησία για να ξεφύγουν από αυτή την κοιλάδα των δακρύων». Άλλοι λένε: «Λέτε στους ανθρώπους ότι είναι τόσο κακοί, που ο Θεός θα τους τιμωρούσε και ότι ο μόνος τρόπος για να αποφύγουν την τιμωρία θα ήταν να είναι πιστοί». Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές – απόλυτα - δεν είναι αυτή η αντίληψή μας για τη σωτηρία· φιλοδοξούμε για μια τελείως διαφορετική σωτηρία. Ο Χριστός είναι το μέλλον μας. Η σωτηρία μας συνίσταται στο γεγονός ότι θα μεταμορφωθούμε για να είμαστε σύμφωνα με την εικόνα του Ιησού Χριστού. Θέλουμε να γίνουμε σαν αυτόν, αυτός είναι ο στόχος μας, είναι η σωτηρία που προσμένουμε. Ο Ιησούς ήταν αναμάρτητος, είχε πάντα την ειρήνη στην καρδιά του, ξεπερνούσε τα πάντα, χωρίς την χρήση βίας. Ότι και αν συνέβαινε, ο Ιησούς πάντα κρατούσε τον έλεγχο του πεπρωμένου του. Ήταν ικανός; Να αγαπά με ένα τέλειο τρόπο. Αυτός είναι ο στόχος μας. Θέλουμε να μεταμορφωθούμε σύμφωνα με την εικόνα του Ιησού για να μπορούμε να αγαπάμε με τέλειο τρόπο, να είμαστε κύριοι της μοίρας μας, να νικάμε το κακό χωρίς βία, να έχουμε μια τέλεια ειρήνη μέσα στην καρδιά μας.

Η λύτρωσή μας δεν είναι μια φυγή, είναι ολοκλήρωση! Και αυτή ακριβώς είναι η εργασία το Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα ενεργεί μέσα μας και μας μεταμορφώνει για να γινόμαστε σύμφωνα με την εικόνα του Ιησού. Ο Θεός, το Άγιο Πνεύμα, είναι ένα δημιουργικό Πνεύμα, είναι ο Δημιουργός ενός νέου πλάσματος.

Μέσω του βαπτίσματος με νερό και Πνεύμα, δημιούργησε μέσα μας, κάτι το εντελώς νέο. Αναγεννηθήκαμε και γίναμε ένα νέο δημιούργημα στον Χριστό, ένα μεγαλειώδες έργο του Αγίου Πνεύματος.

Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα ισχυρό πνεύμα. Μας δίνει τη δύναμη να μεταμορφωθούμε και να γίνουμε παρόμοιοι με τον Ιησού Χριστό. Αυτό καθίσταται δυνατό για όλους όσους έχουν λάβει τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Αυτό είναι το ενέχυρο για να γίνουμε παρόμοιοι με τον Ιησού Χριστό. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα ισχυρό πνεύμα· αλλά αυτή τη δύναμη την χρησιμοποιεί για να εργάζεται με ήπιο τρόπο· δεν μας εξαναγκάζει, αλλά αντίθετα, θέλει να μας οδηγεί. Μας λέει τι πρέπει να κάνουμε και τι δεν πρέπει, αλλά η τελική απόφαση είναι αποκλειστικά δική μας. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα ισχυρό πνεύμα – η δύναμή του ωστόσο, ενεργεί με απαλότητα. Μας δίνει ενδείξεις, μας καθοδηγεί και μας οδηγεί.

Το Άγιο Πνεύμα είναι επίσης ένα πνεύμα κίνησης. Θέλει να προχωράμε μπροστά· αλλά δεν μας αναγκάζει, το μόνο που θέλει είναι να μας δίνει κίνητρο. Μας αποκαλύπτει τη δόξα του Ιησού Χριστού και την

αγάπη του Θεού. Μας δημιουργεί την επιθυμία να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό.

Μας αποκαλύπτει το μέλλον που μας περιμένει και μας προτρέπει να προχωράμε μπροστά. Μας αποκαλύπτει την φύση του Χριστού, μας προτρέπει να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε με τον εαυτό μας και μας λέει: «Είσαι ικανός γι' αυτό! Προχώρα και μη σταματάς!». Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα πνεύμα κινήτρων.

Η λύτρωσή μας δεν είναι μια φυγή, είναι ολοκλήρωση !

Δημιουργικό πνεύμα, ισχυρό πνεύμα, πνεύμα κινήτρων: Άφησε το Άγιο Πνεύμα να σε οδηγεί και να σε καθοδηγεί! Ακολούθησε την έμπνευσή του! Εάν κάνεις αυτά που σου λέει, θα γίνεις σαν τον Ιησού.

Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Χάρη στη δύναμή του, θα φτάσουμε εκεί που επιθυμούμε.

Είπα ότι το Άγιο Πνεύμα ήταν ο Δημιουργός ενός νέου πλάσματος· και επιθυμία μου είναι να διευκρινίσω κάπως αυτή την πτυχή. Τι σημαίνει να είσαι ένας δημιουργός; Το Άγιο Πνεύμα δημιουργεί πράγματα που πριν δεν υπήρχαν. Ένας δημιουργός δημιουργεί κάτι εντελώς νέο, το οποίο μέχρι αυτή τη στιγμή ήταν άγνωστο – και είναι ικανός να το δημιουργήσει από το τίποτα.

Το κήρυγμα μεταφράστηκε και μεταδόθηκε σε όλο τον κόσμο

Είναι έτσι επίσης που ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο – ξεκινώντας από το τίποτα. Είναι κάτι που δεν μπορούμε να κατανοήσουμε· για τους ανθρώπους είναι αδύνατο να δημιουργήσουν κάτι από το τίποτα.

Το Άγιο Πνεύμα δημιουργεί κάτι εντελώς νέο: τη Νυμφία του Χριστού. Έχει οικοδομήσει την Εκκλησία και θέλει να την οδηγήσει στην τελειότητα. Εκείνοι που θα εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού, θα είναι σαν τον Ιησού. Εάν θεωρούμε την Εκκλησία με τα ανθρώπινα μάτια μας, οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο ακόμη. Η ορατή Εκκλησία και τα μέλη της δεν είναι καθόλου τέλεια. Ωστόσο, εμπιστέψου το Άγιο Πνεύμα, το Δημιουργό, θα τα καταφέρει· και αν του επιτρέπουμε να μας καθοδηγεί, μπορούμε, ακόμη και να συμβάλλουμε σε αυτή τη δημιουργία. Εάν καθοδηγούμαστε αληθινά από το Άγιο Πνεύμα, θα είμαστε σε θέση να ξεπερνάμε κάθε είδους διαφορές· θα μπορούμε τότε να συγχωρούμε και να συμφιλιωνόμαστε· θα είμαστε σε θέση να ενσωματώνουμε τους ισχυρούς και τους αδύναμους και θα είμαστε σε θέση να αγαπάμε και να υπηρετούμε ο ένας τον άλλον. Μην αποθαρρύνεστε από το γεγονός ότι κάτι τέτοιο δεν έχει συμβεί μέχρι σήμερα! Η Εκκλησία θα οδηγείται στην τελειότητα, για να γίνει όπως επιθυμεί ο Χριστός να είναι. Επίτρεψε στο Άγιο Πνεύμα να σε οδηγήσει και θα μπορείς να συμβάλεις σε αυτή τη δημιουργία, στην οικοδόμηση αυτή της θαυμαστής Εκκλησίας που θα αντιστοιχεί στο θέλημα του Κυρίου μας.

Το Άγιο Πνεύμα έχει την εξουσία και τη δύναμη να δημιουργεί νέα πράγματα, που προηγούμενα δεν γνωρίζαμε.

Τους τελευταίους μήνες συνέβησαν τόσα πολλά. Γνωρίζω πολλούς αδελφούς και αδελφές, των οποίων η ζωή άλλαξε τελείως. Ένα αγαπημένο τους πρόσωπο απεβίωσε, ασθένησαν σοβαρά, συνέβησαν απροσδόκητες αλλαγές στην προσωπική τους ζωή – ή η ζωή τους άλλαξε εντελώς, ως επακόλουθο της πανδημίας. Βρίσκονται τώρα σε μια εντελώς νέα κατάσταση, για την οποία δεν ήταν προετοιμασμένοι. Πολλοί, τελείως απλά, αισθάνονται χαμένοι. Δεν ξέρουν τι να κάνουν. Εμπιστέψου τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος! Ακόμη και αν πρόκειται για μια εντελώς νέα και άγνωστη κατάσταση, θα προετοιμάσει τους δρόμους για σένα για να ευλογηθείς και να παρηγορηθείς. Θα βρει δρόμους για να σε ευλογεί και να σου φέρει την ειρήνη, ακόμη και την χαρά. Αυτή η νέα κατάσταση δεν θα το εμποδίσει να σε σώσει, για να είσαι σύμφωνα με την εικόνα του Ιησού. Εμπιστέψου τη δύναμη του Δημιουργού, του Αγίου Πνεύματος, θα το επιτύχει.

Ξέρω επίσης πολλούς αδελφούς και αδελφές που είναι θλιμμένοι, επειδή δεν έχει αλλάξει τίποτα. Σκέφτομαι όλους εκείνους που ζουν σε εξαιρετικά δύσκολες καταστάσεις. Ζουν μέσα στην βία και την εγκληματικότητα – περιστάσεις, που εμείς που ζούμε στην Ευρώπη, δεν μπορούμε καν να φανταστούμε. Λαχταρούν την αλλαγή – λίγη ειρήνη, λίγο λιγότερη

ανασφάλεια –, αλλά τίποτα δεν γίνεται. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, συνειδητοποιώ την κατάσταση στην οποία βρίσκεστε! Συμμερίζομαι τα βάσανά σας. Ωστόσο, θα επιθυμούσα να σας συστήσω, να έχετε εμπιστοσύνη στη δύναμη του Δημιουργού. Οι εξωτερικές συνθήκες δεν τον περιορίζουν στη δράση του. Ακόμη και μέσα σε αυτή την τρομερή κατάσταση, όπου τίποτα δεν αλλάζει, μπορεί να σε σώσει. Μπορεί να σου προετοιμάσει το δρόμο, στον οποίο μπορείς να σωθείς, στον οποίο μπορείς να είσαι ευλογημένος, στον οποίο θα λαμβάνεις την χαρά και την ειρήνη, ακόμη και μέσα στις χειρότερες συνθήκες. Επίτρεψέ του να σε εμπνέει και να σε παρηγορεί.

Σκέφτομαι επίσης τους αδελφούς και τις αδελφές, που ελπίζουν σε μια βελτίωση της κατάστασης, στους κόλπους της Εκκλησίας. Επιθυμία τους θα ήταν να έχουν μια αξιοπρεπή εκκλησία, απλά με τέσσερις τοίχους και μια στέγη, ίσως μερικούς πάγκους και τουαλέτες. Ίσως ονειρεύονται όργανα για να μπορούν να παίζουν μουσική. Όλα αυτά τα περιμένουν εδώ και πολλά χρόνια, αλλά τώρα δεν συμβαίνει τίποτα. Ξέρω ότι θα χρειαστεί να περάσουν πολλές δεκαετίες για να μπορέσουν όλες οι κοινότητες να διαθέτουν μια τόσο απλή εκκλησία, αν τελικά θα μπορέσει να γίνει αυτό. Ξέρω ότι είστε απογοητευμένοι. Ξέρω επίσης ότι κατά καιρούς, είστε απογοητευμένοι, ακόμη και θυμωμένοι. Σας υπόσχομαι ότι κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε, ως Εκκλησία. Ωστόσο, θα πρέπει να παραμένουμε ρεαλιστές. Είναι κάτι που θα

χρειαστεί δεκαετίες. Μην ξεχνάς ότι η αποτελεσματικότητα του Αγίου Πνεύματος δεν περιορίζεται από αυτά που υπάρχουν σήμερα. Μπορεί να προετοιμάσει τέλεια τη Νυμφία του Κυρίου, κάτω από ένα δένδρο. Εκεί, η δύναμή του είναι η ίδια, όπως και σε μια μεγάλη και όμορφη εκκλησία. Άφηνε το Άγιο Πνεύμα να σε καθοδηγεί· θα σου χορηγήσει την χαρά, την ειρήνη και τη σωτηρία.

Σε άλλες χώρες θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε μια νέα και ασυνήθιστη κατάσταση. Εκεί είχαμε πολλές κοινότητες, σχεδόν σε κάθε χωριό. Είχαμε εκεί πολλούς αδελφούς και αδελφές. Σύμφωνα με την αντίληψή μας, αυτό θα έπρεπε να συνεχίζεται έτσι, η Εκκλησία θα έπρεπε να συνεχίσει να προοδεύει και να αυξάνεται ο αριθμός των αδελφών μας. Είχαμε εκεί πολλά παιδιά, που με τη σειρά τους, θα έκαναν πολλά παιδιά. Σκεπτόμαστε ότι θα μπορούσε έτσι, να συνεχίζεται αυτή η ανάπτυξη. Η πραγματικότητα όμως, είναι πολύ διαφορετική. Με νοσταλγία και θλίψη αναπολούμε σήμερα την γενικότερη εξέλιξη: «Θυμάσαι ακόμη πόσες κοινότητες είχαμε; Θυμάσαι πόσοι είμαστε στους κόλπους της Νεολαίας;». Σε όλους αυτούς που υποφέρουν από αυτή την κατάσταση, στους αδελφούς υπηρεσίας, στους καθοδηγητές, θα επιθυμούσα να πω το εξής: Γνωρίζω αυτές τις σκέψεις, γνωρίζω αυτό τον πόνο. Αφήνουμε το Άγιο Πνεύμα να μας εμπνέει. Μας δίνει τα κίνητρα για να συνεχίζουμε. Μην παραμένετε προσκολλημένοι στο παρελθόν! Εμπιστευθείτε τον Δημιουργό, θα προετοι-

Ομιλητές: Ο Απόστολος Περιφέρειας Μάικλ Ντέπνερ/ Λαϊκή Δημοκρατία του Δυτικού Κογκό (αριστερά) και ο Απόστολος Περιφέρειας Λέοναρντ Ρ. Κολμπ/Η.Π.Α. (δεξιά)

μάζει ένα νέο δρόμο για να μας ευλογήσει και να μας φέρει την χαρά και την ειρήνη. Αφήνουμε το Πνεύμα να μας οδηγήει. Θα ολοκληρώσει το έργο του!

Ξέρω επίσης ότι ορισμένοι φοβούνται επειδή σκέπτονται ότι επίκειται μια επανάσταση στους κόλπους της Εκκλησίας και δεν αισθάνονται άνετα με αυτή την ιδέα. Δεν υπάρχει όμως κανένας κίνδυνος. Ακολουθούμε το Άγιο Πνεύμα, δημιουργεί νέα πράγματα, που προηγουμένα δεν υπήρχαν. Μη ξεχνάτε το εξής: Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα με τον Πατέρα και τον Υιό, δεν μιλάει από μόνο του, αλλά μας αποκαλύπτει τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού. Θα ενεργεί πάντα μέσα στο πλαίσιο που έθεσε ο Ιησούς Χριστός. Θα ενεργεί μέσα στον πλαίσιο του Ευαγγελίου, της διδασκαλίας του Ιησού Χριστού· θα ενεργεί στο πλαίσιο της Εκκλησίας που θεμελιώθηκε από τον Ιησού Χριστό, με τα μυστήρια και το αποστολικό αξίωμα που δόθηκαν από το Ιησού Χριστό. Δεν θα δημιουργήσει τίποτα που να είναι μόνο δικό του έργο. Το Άγιο Πνεύμα είναι ένα με τον Πατέρα και τον Υιό. Επιτρέπουμε σε αυτό το Πνεύμα να μας οδηγήει. Το Πνεύμα αυτό θα οδηγήσει την Εκκλησία στην τελειότητα και στην τέλεια ενότητα.

Μια ακόμη τελευταία σκέψη: Μπορούμε να συμβάλουμε στην ολοκλήρωση του Έργου του Θεού, διακηρύττοντας το Ευαγγέλιο. Εκεί επίσης είμαστε σε θέση να δημιουργήσουμε κάτι που δεν υπάρχει ακόμη. Ωθούμενοι από το Άγιο Πνεύμα, δεν εξαρτούμαστε από αυτό που ήδη υπάρχει. Κάποιες φορές σκεπτόμαστε ότι μπορούμε να μιλήσουμε για τον Ιησού, μόνο με χριστιανού. Σκεφτείτε ωστόσο, τους πρώτους χριστιανούς: Κήρυτταν το Ευαγγέλιο σε Εθνικούς και Εβραίους. Οι άνθρωποι αυτοί είχαν μια τελείως διαφορετική κατανόηση του Θεού, της ζωής και της σωτηρίας. Αν αφηνόμαστε στο Άγιο Πνεύμα να μας εμπνέει, θα είμαστε κι εμείς επίσης ικανοί.

Μπορούμε να διακηρύττουμε το Ευαγγέλιο και να μιλάμε για τον Ιησού με ανθρώπους που δεν πιστεύουν καν στον Θεό, που έχουν μια πίστη η μια ομολογία διαφορετική. Δεν μπορούμε απλά να υποθέσουμε ότι δεν θα δεχτούν ποτέ την μαρτυρία μας μόνο και μόνο επειδή δεν είναι Χριστιανοί. Τελείως απλά, επέτρεψε στο Άγιο Πνεύμα να σε καθοδηγήει! Κάποιοι θα το δεχθούν, πολλοί όχι· αυτό όμως δεν είναι δική μας ευθύνη, είναι ευθύνη του Θεού. Ας έχουμε το θάρρος να ακολουθούμε την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, διακηρύττοντας το Ευαγγέλιο σε όλους. Αυτό είναι το μήνυμα, αυτής της εορτής της Πεντηκοστής. Στόχος μας είναι να μεταμορφωθούμε για να είμαστε σύμφωνα με την εικόνα του Ιησού Χριστού. Αυτό είναι το έργο του Αγίου Πνεύματος, θέλει να μας μεταμορφώσει, να δράσει μέσα μας. Είναι το Πνεύμα της δημιουργίας, της δύναμης και του κινήτρου. Το εμπιστευόμαστε και το αφήνουμε να μας καθοδηγήει. Θα βρίσκε πάντα ένα τρόπο να μας φέρνει την ειρήνη, την χαρά και τη σωτηρία.

ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

- Ο Θεός σώζει εκείνους που αφήνονται στο Άγιο Πνεύμα, για να τους καθοδηγήει.
- Το Άγιο Πνεύμα διεγείρει την ελπίδα και την αντοχή.
- Μας ωθεί να ενεργούμε για τη δική μας σωτηρία και για τη σωτηρία του πλησίον μας.
- Μας καθιστά ικανούς να οικοδομήσουμε αυτό που δεν υπάρχει ακόμη.

μια μικρή κοινότητα συναθροίστηκε για την θεία λειτουργία στη Ζυρίχη

Ακλόνητος – είναι έτσι που δίνει ο Θεός

Μια θεία λειτουργία που μεταδίδεται σε πολλές χώρες, αυτό δεν είναι κάτι ασυνήθιστο – αντίθετα, μια θεία λειτουργία που μεταδίδεται από πολλές χώρες, είναι κάτι το ασυνήθιστο. Το θέμα: Τέλεια δώρα, μιας διαχρονικής αξίας-

Στις 9 Μαΐου 2021, η θεία λειτουργία του Πρωταποστόλου Ζαν Λυκ Σνάιντερ μεταδόθηκε από την Ελβετία: Ο Πρωταπόστολος τέλεσε την θεία λειτουργία στην αίθουσα συνεδριάσεων της Διεθνούς Νεοαποστολικής Εκκλησίας στη Ζυρίχη, μπροστά στο ενεργό και συνταξιοδοτημένο διοικητικό προσωπικό. Ο Απόστολος Περιφέρειάς Πίτερ Σούλτε (Δυτικός Ειρηνικός) μετέδωσε την ομιλία του από την Αυστραλία. Και η χορωδία και η ορχήστρα, μετέδωσαν τη συνεισφορά τους από τη Νότια Κορέα.

Η τελετή ήταν στη Νότια Κορέα, την Ιαπωνία, το Χονγκ Κονγκ και την Ταϊβάν – στις κοινότητες ή στις κατοικίες των αδελφών, μπροστά στις οθόνες τους. «Και όλα λειτούργησαν τέλεια!», αναφέρει ο πρόεδρος της Εκκλησίας στην εγκύκλιό του προς τους Αποστόλους.

Τέλεια στο αντικείμενο και στο στόχο

«Ο Θεός μας δίνει τέλειες δωρεές με ένα τέλειο τρόπο», εξήγησε ο Πρωταπόστολος αναφερόμενος στο βασικό ελληνικό κείμενο.

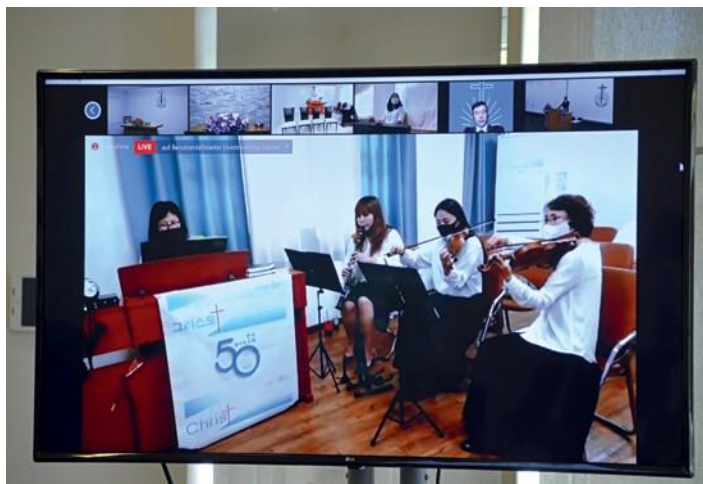
Ο Θεός δίνει με ένα τέλειο τρόπο – δίνει από αγάπη, χωρίς όρους και προϋποθέσεις:

- «Όταν δημιούργησε τον άνδρα και την γυναίκα, τους έδωσε πρόσβαση στην κοινωνία μαζί τους και τους εμπιστεύθηκε τη δημιουργία. Ο άνδρας και η γυναίκα δεν ήταν τίποτα και έπαιρναν τα πάντα δωρεάν, από αγάπη».
- «Ο Ισραήλ δεν άξιζε να είναι ο εκλεκτός λαός, αλλά ο Θεός, από αγάπη, του έδωσε τα πάντα δωρεάν».
- «Ο Ιησούς έδωσε τη ζωή του για όλους τους ανθρώπους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις».
- «Ο Θεός μας εξέλεξε πριν την θεμελίωση του κόσμου. Επομένως δεν μπορούσαμε να αξίζουμε κάτι, από τη στιγμή που δεν υπήρχαμε».
- «Όταν υπήρξαμε, μας κάλεσε και μπορέσαμε να αναγεννηθούμε με νερό και Πνεύμα. Μπορέσαμε να γίνουμε ένα νέο δημιούργημα στον Χριστό. Το μόνο πράγμα που μας ρώτησε, ήταν: Είσαι διατεθειμένος να πιστέψεις; »

Τέλειες δωρεές είναι οι εξής:

- «Ο Ιησούς έδωσε τη ζωή του για εμάς, και αυτή η

Ο Απόστολος Περιφέρειας Πίτερ Σούλτε (Δυτικός Ειρηνικός) μετέδωσε την ομιλία του από την Αυστραλία, οι μουσικές παρεμβάσεις μεταδόθηκαν από τη Νότια Κορέα

θυσία είναι σίγουρα τέλεια. Ισχύει ανά πάσα στιγμή, για όλους τους ανθρώπους».

- «Η διδασκαλία του Χριστού ισχύει αιώνια. Ανεξάρτητα από τις συνθήκες στις οποίες ζείτε: Εάν πιστεύετε στους λόγους του Θεού και τους κάνετε πράξη, θα σωθείτε».
- «Η Εκκλησία ως οργανισμός, ο άνθρωπος ως Απόστολος, σίγουρα δεν είναι τέλειοι. Από την άλλη πλευρά, οι δωρεές του Θεού είναι τέλειες: Λαμβάνουμε όλα όσα χρειαζόμαστε για να γίνουμε τέλειοι».
- «Στην προσωπική μας ζωή, ο Θεός μας δίνει τις δωρεές του, τις ευλογίες και την βοήθειά του. Κοιτάζοντας προς τα πίσω, μπορούμε να πούμε: Πάντοτε μας έδινε ό,τι είχαμε ανάγκη για να ξεπερνάμε καταστάσεις και να παραμένουμε πιστοί».
- «Όσο παραμένουμε εδώ στην γη, δεν θα είμαστε τέλειοι. Αλλά τη στιγμή που θα επιστρέψει, ο Ιησούς θα μας χορηγήσει την τέλεια δωρεά της χάρις του».

Ακλόνητος στην αγάπη και τη διδασκαλία

Ο Θεός μας δίνει τις τέλειες δωρεές με τέλειο τρόπο – αυτό δεν θα αλλάξει ποτέ, επεσήμανε ο Πρωταπόστολος. Ο Θεός ποτέ δεν σταμάτησε να αγαπά τον άνθρωπο, μετά την πτώση του στην αμαρτία: «Ο Θεός δεν αλλάζει· παραμένει αγάπη και θέλει να μας σώσει».

Με τον ίδιο τρόπο, η διδασκαλία του παραμένει αμετάβλητη. «Δεδομένου ότι μπορούμε πάντα να γνωρίζουμε και να κατανοούμε, μόνο εν μέρει τον Θεό, η διδασκαλία του επίσης, επηρεάζεται από την ανθρώπινη γνώση». Ωστόσο: «Η σωτηρία μας δεν εξαρτάται από την γνώση και την κατανόηση που έχουμε για τον Θεό». Από την άλλη πλευρά: «Η σωτηρία μας βασίζεται και εξαρτάται από την αγάπη μας για τον Θεό και την αγάπη μας για τον πλησίον».

Για τον λόγο αυτό: «Διαβάζουμε την Αγία Γραφή, θυμόμαστε τη διδασκαλία των προκατόχων μας και ακούμε τη διδασκαλία του σήμερα». Με αυτό τον τρόπο εκφράστηκε κλείνοντας, ο Πρωταπόστολός μας. Και κυρίως: «Επιμένουμε στην αγάπη του Θεού και στην αγάπη του πλησίον».

ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Ιάκωβος 1 : 17-18 :

« Κάθε αγαθή δόση, και κάθε τέλειο δώρημα, είναι από πάνω, το οποίο κατεβαίνει από τον Πατέρα των φώτων, στον οποίο δεν υπάρχει αλλοίωση ή σκιά μεταβολής. Από τη δική του θέληση μας γέννησε διαμέσου του λόγου της αλήθειας, για να είμαστε εμείς κάποια απαρχή των κτισμάτων του ».

Ο Θεός μας δίνει δωρεάν όλα όσα είναι απαραίτητα για τη σωτηρία μας. Η αγάπη του για εμάς είναι και παραμένει ακλόνητη. Η αλήθεια του είναι αιώνια. Μένουμε σταθεροί στην πίστη και στην αγάπη.

Τα δάκρυα που στέγνωσαν

Στο κήρυγμα υπήρχε το ζήτημα των δακρύων, αλλά η κατάσταση ήταν κάθε άλλο, παρά θλιβερή! Αντίθετα: Εκείνοι που πενθούν πρέπει να παρηγορηθούν. Αυτό ήταν επίσης το μήνυμα του Πρωταπόστολου κατά την λειτουργία την οποία τέλεσε στο Στρασβούργο (Γαλλία) στις 15 Νοεμβρίου.

Την Κυριακή αυτή, ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας είχε προγραμματίσει να μεταβεί στο Μπουένος Άιρες (Αργεντινή), αλλά η κατάσταση, εξαιτίας του κορωναιού, δεν του επέτρεψε να ταξιδέψει. Ως εκ τούτου, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ, απευθύνθηκε με εικονικό τρόπο στις κοινότητες της Αργεντινής, της Βολιβίας, της Βραζιλίας, της Παραγουάης και της Ουρουγουάης. «Εύχομαι πραγματικά να είμαι σε κοινωνία και να ζω αυτή την θεία λειτουργία μαζί σας», είναι τα λόγια που χρησιμοποίησε στην αρχή αυτής της θείας λειτουργίας.

Σχετικά με τα δάκρυα

Στον λόγο από την Αγία Γραφή, υπάρχει το θέμα των γεγονότων που έλαβαν χώρα το Πάσχα, όταν η Μαρία από τα Μάγδαλα συνάντησε τον αναστημένο Ιησού Χριστό. Ήταν μια πιστή μαθήτρια του Υιού του

Θεού, «από αγάπη για τον Κύριο», όπως εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Ακόμη και μετά τον θάνατό του, ήθελε να κάνει κάτι ακόμη γι' αυτόν, φροντίζοντας τα λείψανά του. Ωστόσο, ο τάφος ήταν άδειος. «Πόσο απελπισμένη θα ήταν που δεν βρήκε τον Κύριό της! Αντί γι' αυτόν, συνάντησε τον κηπουρό». Μόνο μετά τη συζήτηση που είχε μαζί του, κατάλαβε ποιος ήταν!

Οι σημερινές Μαρίες

Σήμερα, οι κοινότητές μας έχουν ακόμη πολλές από αυτές τις Μαρίες από τα Μάγδαλα, επιβεβαίωσε ο Πρωταπόστολος. «Από ευγνωμοσύνη και από αγάπη, ακολουθούν πιστά τον Κύριο. Τον υπηρετούν με αφοσίωση, του φέρνουν την προσφορά τους και παραμένουν πιστές στον Κύριο παρά τις όποιες θλίψεις και στενοχώριες». Το ίδιο ισχύει και για τους αδελφούς και τις αδελφές στη Νότια Αμερική: Παρά

Οι αδελφοί και οι αδελφές της Αργεντινής επωφεληθήκαν από την μετάδοση της θείας λειτουργίας, από την εκκλησία του Στρασβούργου

τις θλίψεις, παρά τις ασθένειες ή τις μεγάλες οικονομικές δυσκολίες, παρά την βία και την εγκληματικότητα, παραμένουν πιστοί στον Κύριο. «Θα επιθυμούσα να το πω ξεκάθαρα: Όλα αυτά, τα θεωρώ με μεγάλο θαυμασμό και μεγάλο σεβασμό».

Δάκρυα μέσα στην θλίψη

Κάποια στιγμή, οπωσδήποτε, τίθεται το ερώτημα: «Μα που είναι τώρα ο Κύριος; Έγινε ανίσχυρος; Δεν είναι πλέον σε θέση να με βοηθήσει. Οι δυνάμεις μου είναι πλέον στο όριο». Έτσι εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Τη στιγμή αυτή ακριβώς, όμως, ο Κύριος μας θέτει το ερώτημα: «Γιατί κλαις;». Θέτοντας αυτό το ερώτημα, δεν κατηγορεί τον άνθρωπο ότι έγινε αδύναμος. Το ερώτημα αυτό δεν είναι μια μομφή, αλλά μια έκφραση της ανησυχίας και της μέριμνάς του. «Με το ερώτημα αυτό, ο Ιησούς θέλει να μας δείξει: Ενδιαφέρομαι να μάθω πως είσαι. Συμμετέχω στον πόνο σου». Ταυτόχρονα, μας προτρέπει: «Πες μου τι έχεις στην καρδιά σου. Άνοιξέ μου την καρδιά σου. Κράτα επαφή μαζί μου».

Δάκρυα μετάνοιας

«Γιατί κλαις;» – Και ο Πέτρος επίσης, έκλαψε μια ημέρα. Όταν ο Ιησούς ήταν φυλακισμένος, ο Πέτρος τον αρνήθηκε τρεις φορές. Ο κόκορας λάλησε και ο Ιησούς κοίταξε τον Πέτρο, μας λέει η Αγία Γραφή. Στη συνέχεια ο μαθητής έκλαψε πικρά. Όλο αυτό δεν άλλαξε την αγάπη του για τον Κύριο, παρατήρησε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας, κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του. «Είμαστε αδύναμοι, πέφτουμε σε πειρασμό και αμαρτάνουμε. Ύστερα κλαίμε. Τότε

επίσης, ο Κύριος μας θέτει το ερώτημα: «Γιατί κλαις;» Η αληθινή μετάνοια γεννιέται από την αγάπη για τον Κύριο». Και ο αναστημένος μας λέει: «Είμαι εδώ για σένα, για να σε υπερασπίζομαι. Πέθανα για σένα. Σε συγχωρώ».

Δάκρυα πένθους

Υπάρχουν ακόμη και άλλοι λόγοι για να κλάψει ένας άνθρωπος, όπως για παράδειγμα σε πένθος, αυτό που και ο Ιησούς μπορεί επίσης να κατανοήσει, όπως το εξέφρασε ο Πρωταπόστολος. «Σκεφτείτε τη σκηνή στον τάφο του Λαζάρου. Στο συντομότερο εδάφιο της Αγίας Γραφής, αναφέρεται: 'Ο Ιησούς έκλαψε!'». Όποιος έχει ζήσει ένα τέτοιο πόνο το ξέρει: Η θλίψη δεν διαγράφεται τόσο εύκολα. «Πάντα μπορείς να έρχεσαι κοντά στον Κύριο Ιησού για να κλάψεις, σε καταλαβαίνει. Μας παρηγορεί: Ο θάνατος δεν μπορεί να μας χωρίσει για πάντα. Θα υπάρξει μια επανασύνδεση».

Δάκρυα για τον πλησίον

Υπάρχουν και άλλα δάκρυα ακόμη, που ο Ιησούς μπορεί να καταλάβει πολύ καλά: «Όταν κλαίμε εξ αιτίας εκείνων που δεν συμμετέχουν πλέον στις θείες λειτουργίες». Έκλαψε για τα Ιεροσόλυμα, επειδή δεν ήλθαν όταν θέλησε να τα συγκεντρώσει κοντά του. «Και εδώ επίσης εφαρμόζεται η παρηγοριά του: «Δεν τα εγκαταλείπω. Θέλω να τα σώσω. Είμαι ο καλός Ποιμένας που αναζητεί το χαμένο πρόβατο». Επιθυμία μου είναι να μεταφέρω αυτή την παρηγοριά στους πολλούς αδελφούς και αδελφές, στους πολλούς γονείς που βρίσκονται σε αυτή την κατάσταση. Συνέχισε να αγαπάς τους αγαπημένους σου, να προσεύχεσαι γι' αυτούς και να εμπιστεύεσαι τον Κύριο: Δεν θα τους εγκαταλείψει, εργάζεται για να τους σώσει!».

ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Ιωάννης 20 : 13 :

« Και εκείνοι λένε σ' αυτήν: Γυναίκα, γιατί κλαις; Λέει σ' αυτούς: Επειδή, σήκωσαν τον Κύριό μου, και δεν ξέρω που τον έβαλαν. »

Ο Θεός είναι στο πλευρό αυτού που τον αγαπά. Συγχωρεί εκείνον που μετανοεί ειλικρινά. Αγαπά και φροντίζει αυτούς που αγαπάμε. Η αγάπη του μας επιτρέπει να μοιραζόμαστε τις χαρές και τα βάσανα των άλλων.

Ποιος είναι ο Θεός ;

Ποιος είναι ο Θεός; Ο Ιησούς απάντησε σε αυτό το ερώτημα των συγχρόνων του, δείχνοντάς τους, πως είναι ο Θεός. Σήμερα, είναι οι πιστοί που οφείλουν να το κάνουν αυτό. Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ το πως, κατά τη διάρκεια μιας θείας λειτουργίας που τέλεσε.

■ Φωτογραφίες: Christian Deubel

Την Κυριακή των Βαΐων, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια θεία λειτουργία στο Κάιζερσλάουτερν (Γερμανία).

Ο Ιησούς αποκάλυψε την φύση του Θεού

Ο Ιησούς μετέβη στην Ιερουσαλήμ για να δοξάσει τον Θεό και για να δοξαστεί από τον Θεό, ή με άλλα λόγια: «Ο Κύριος Ιησούς ήξερε ότι είχε φτάσει η ώρα για να αποκαλύψει δημόσια και ξεκάθαρα την φύση του Θεού και τη δική του». Μέσω του θανάτου του, επάνω στο σταυρό, ο Ιησούς αποκάλυψε το μεγαλείο του Πατέρα του.

Αποκάλυψε τη δόξα του Θεού: «Έδειξε ότι ο Θεός ήταν τόσο μεγάλος, που άξιζε τον κόπο να υποφέρει και παρ' όλα αυτά, να παραμένει κοντά του. Η σχέση με τον Θεό, δηλαδή η κοινωνία μαζί του, είναι πολύ πιο σημαντική από την μοίρα μας εδώ στη γη, από τους πόνους και τον θάνατο».

Ο Ιησούς κατέδειξε ότι ο Θεός είναι αγάπη και αλήθεια και ότι τον εμπιστεύεται απόλυτα: «Δεν θα μπορούσε να υπάρξει καλύτερη επίδειξη του μεγαλείου, της αγάπης και της δύναμης του Θεού: 'Του έχω απόλυτη εμπιστοσύνη, ακόμη και αν δεν καταλαβαίνω αυτά που συμβαίνουν τώρα. Τον εμπιστεύομαι!'».

Επιπλέον, η θυσία του Ιησού έδειξε ποιος ήταν: «Κατέδειξε: 'Είμαι απεσταλμένος από τον Θεό για να σας φέρω την αγάπη του· και η αγάπη του Θεού για εσάς είναι τόσο μεγάλη που θυσιάζω τη ζωή μου για τη δική σας σωτηρία. Είμαι ο καλός Ποιμένας που δίνει τη ζωή του για τα πρόβατά του.'».

Ο Θεός, από την πλευρά του, δόξασε τον Υιό του. «Με την Ανάσταση, κατέδειξε: 'Αυτός είναι ο Υιός μου, δεν πεθαίνει· είμαι μαζί του, του έδωσα τη νίκη.' Αργότερα με την Ανάσταση, τον οδήγησε στη δόξα του, όπου είπε – ο ίδιος ο Ιησούς του το είπε –: 'Κύριε, δώσε μου τη δόξα που είχα πάντα κοντά σου, στον ουρανό.'».

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ τέλεσε την θεία λειτουργία στο Κάιζερσλάουτερν

Ο επίσκοπος Φρίντιμπερντ Κρούιτς προέτρεψε τους αδελφούς και τις αδελφές να χρησιμοποιούμε τον χρόνο μας για να δοξάζουμε τον Ιησού Χριστό

Ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ έθεσε το ερώτημα: «Ποιος είμαι;» και υπενθύμισε στους αδελφούς και τις αδελφές ότι είμαστε όλοι αμαρτωλοί

Οι πιστοί διακηρύττουν την φύση του Θεού

Είναι πλέον αποστολή των πιστών, να δοξάζουν τον Θεό, τόνισε ο Πρωταπόστολος. «Έφτασε η ώρα, σήμερα, τώρα, εδώ, να δείξουμε ποιος είναι ο Θεός και ποιοι είμαστε εμείς». Οι πιστοί εκπληρώνουν αυτή την αποστολή, διακηρύττοντας ότι,

- ο Ιησούς εργάζεται στους κόλπους της Εκκλησίας του: «Ο Ιησούς Χριστός ενεργεί εδώ στη γη, χορηγεί τη σωτηρία, την χάρη, τη συγχώρηση και την ευλογία. Δίνουμε μαρτυρία γι' αυτό, ιδιαίτερα πηγαίνοντας στην θεία λειτουργία».
- ο Ιησούς είναι αγάπη και αλήθεια: «Του έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη – δεν φοβόμαστε, δεν ανησυχούμε άσκοπα: Έχουμε μια απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό, έχουμε μια άνευ όρων εμπιστοσύνη».
- δοξάζουν τον Ιησού Χριστό: «Είναι έτσι που μπορούμε να δοξάζουμε τον Ιησού Χριστό, κρατώντας τον λόγο του και δείχνοντας: Ο Ιησούς Χριστός έχει δίκιο. Ζούμε σύμφωνα με το Ευαγγέλιο».

Οι πιστοί οφείλουν να καταδεικνύουν ότι είναι:

- Αυτοί που έχουν λάβει χάρη από τον Ιησού Χριστό: «Και επειδή έχουμε λάβει και λαμβάνουμε χάρη, είμαστε και έτοιμοι να συγχωρήσουμε τον πλησίον μας».
- Οι αγαπημένοι του Ιησού Χριστού: «Υπηρετούμε τον Κύριο, επειδή τον αγαπάμε με όλη μας την καρδιά».
- Οι απεσταλμένοι του Θεού: «Έχουμε μια αποστολή να εκπληρώσουμε, η οποία είναι να κάνουμε το καλό στο όνομα του Ιησού Χριστού και να βοηθάμε τον πλησίον μας, να αποκτήσει τη σωτηρία».

Ο Πρωταπόστολος προειδοποίησε το εκκλησίασμα: Ο πιστός δεν κερδίζει πάντα τις ζητωκραυγές και τις επιδοκμασίες των συγχρόνων του: «Όταν θέλουμε να δείξουμε ποιος είναι ο Θεός ή ποιοι είμαστε, αυτό δεν γίνεται πάντα ευπρόσδεκτο». Ωστόσο, είναι ακριβώς τώρα η στιγμή να δείξουμε ποιος είναι ο Θεός και ποιοι είναι οι χριστιανοί. Ο Πρωταπόστολος υποσχέθηκε σε αυτούς που εκπληρώνουν αυτή την αποστολή, ότι ο Θεός θα τους δοξάσει: «Θα ζήσουμε την ανάσταση, θα λάβουμε το ένδοξο σώμα και θα εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, μέσα στην αιώνια δόξα. Αυτό είναι το δικό μας μέλλον».

ΣΕ ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Ιωάννης 12 : 23 :

« Και ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς, λέγοντας: Έρθε η ώρα για να δοξαστεί ο Υιός τού ανθρώπου. »

Ο Ιησούς ήλθε στην Ιερουσαλήμ για να δοξάσει τον Θεό και να δοξαστεί απ' αυτόν. Κατά τη διάρκεια του πάθους του, αποκάλυψε την φύση του Θεού και τη δική του, στον λαό. Ο Θεός τον ανέστησε και τον έκανε να εισέλθει στη δόξα του. Είμαστε επιλεγμένοι και καλούμαστε να κηρύξουμε τον Ιησού Χριστό και το έργο του, για την λύτρωσή μας.

Η μεσιτεία του Αβραάμ για να σωθούν τα Σόδομα

Σύμφωνα με τη Γένεση 18 : 16-33

Τρεις άνδρες επισκέφτηκαν τη Σάρα και τον Αβραάμ στην Μαμβρή. Προέβλεψαν ότι, παρόλο που το ζευγάρι ήταν ήδη πολύ ηλικιωμένο, θα αποκτούσε ένα γιο. Οι άνδρες αναχώρησαν με κατεύθυνση τα Σόδομα. Ο Αβραάμ συνόδεψε τους ταξιδιώτες σε ένα μέρος της διαδρομής. Ο Λωτ, ανιψιός του Αβραάμ, ζούσε με την οικογένειά του στα Σόδομα.

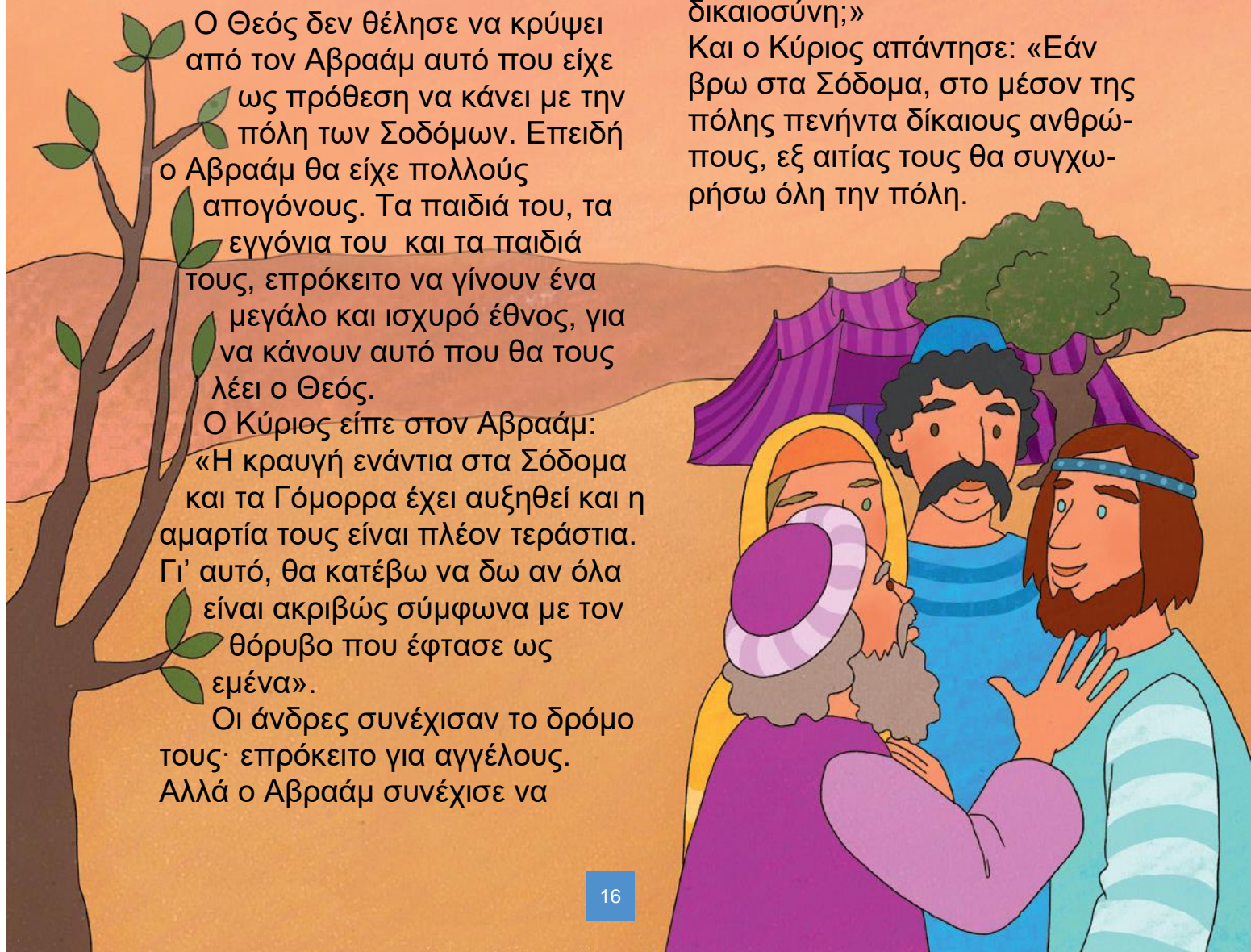
Ο Θεός δεν θέλησε να κρύψει από τον Αβραάμ αυτό που είχε ως πρόθεση να κάνει με την πόλη των Σοδόμων. Επειδή ο Αβραάμ θα είχε πολλούς απογόνους. Τα παιδιά του, τα εγγόνια του και τα παιδιά τους, επρόκειτο να γίνουν ένα μεγάλο και ισχυρό έθνος, για να κάνουν αυτό που θα τους λέει ο Θεός.

Ο Κύριος είπε στον Αβραάμ: «Η κραυγή ενάντια στα Σόδομα και τα Γόμορρα έχει αυξηθεί και η αμαρτία τους είναι πλέον τεράστια. Γι' αυτό, θα κατέβω να δω αν όλα είναι ακριβώς σύμφωνα με τον θόρυβο που έφτασε ως εμένα».

Οι άνδρες συνέχισαν το δρόμο τους· επρόκειτο για αγγέλους. Αλλά ο Αβραάμ συνέχισε να

στέκεται μπροστά στον Κύριο και του είπε: «Θα καταστρέψεις επίσης και τον δίκαιο μαζί με τους κακούς; Θα καταστρέψεις τους δίκαιους που ζουν σύμφωνα με το θέλημά σου, μαζί με τους κακούς; Ίσως υπάρχουν πενήντα δίκαιοι στο κέντρο της πόλης. Θα τους καταστρέψεις και αυτούς; Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό! Δεν θα συγχωρήσεις την πόλη για αυτούς τους πενήντα δίκαιους που βρίσκονται μέσα της; Εκείνος που κρίνει όλη τη γη, δεν θα έπρεπε να κρίνει με δικαιοσύνη;»

Και ο Κύριος απάντησε: «Εάν βρω στα Σόδομα, στο μέσον της πόλης πενήντα δίκαιους ανθρώπους, εξ αιτίας τους θα συγχωρήσω όλη την πόλη.»

Ο Αβραάμ συνέχισε: «Τόλμησα να μιλήσω στον Κύριο, εγώ που είμαι μόνο χώμα και στάχτη». Ίσως από αυτούς τους πενήντα δίκαιους να λείπουν πέντε: Για αυτούς τους πέντε θα καταστρέψεις όλη την πόλη; Και ο Κύριος είπε: «Δεν θα καταστρέψω την πόλη, αν βρω σε αυτήν σαράντα πέντε δίκαιους».

Ο Αβραάμ συνέχισε να του μιλά και του είπε: «Ίσως να υπάρχουν μόνο σαράντα δίκαιοι».

Και ο Κύριος είπε: «Δεν θα κάνω τίποτα, για χάρη αυτών των σαράντα». Ο Αβραάμ είπε: «Ας μη θυμώσει ο Κύριος και θα μιλήσω.

Και αν υπάρχουν μόνο τριάντα δίκαιοι στα Σόδομα;». Και ο Κύριος είπε: «Δεν θα κάνω τίποτα αν βρω εκεί τριάντα δίκαιους». Ο Αβραάμ ρώτησε: «Και αν δεν βρεις, παρά μόνο είκοσι δίκαιους;».

Και ο Κύριος απάντησε: «Δεν θα κάνω καμιά καταστροφή για χάρη αυτών των είκοσι δικαίων».

Ο Αβραάμ είπε ξανά: «Ας μη θυμώσει ο Κύριος. Και αν θα υπάρχουν μόνο δέκα δίκαιοι;» Ο Κύριος είπε: «Δεν θα προκαλέσω καμιά καταστροφή για χάρη αυτών των δέκα δικαίων».

Ο Κύριος αναχώρησε και ο Αβραάμ επέστρεψε στην Μαμβρή.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΤΑΜΠΙΘΑ ΣΤΗΝ ΤΕΜΑ (ΓΚΑΝΑ)

Αυτή είναι η δική μου **κοινότητα**. Σε εμάς, είναι όπως σε μια μεγάλη οικογένεια: Όλοι είναι φιλικοί με όλους και είναι πάντα έτοιμοι να βοηθήσουν κάποιον που βρίσκεται σε ανάγκη. Πρόσφατα αποκτήσαμε μια θαυμάσια καινούρια εκκλησία.

Ονομάζομαι **Τάμπιθα**. Είμαι 12 ετών και πηγαίνω στην 6^η τάξη. Όταν μεγαλώσω, θέλω να γίνω γιατρός. Έτσι θα μπορώ να σώζω ζωές. Ζω με την οικογένειά μου στην Γκάνα και πιο συγκεκριμένα στην Τέμα.

Η **Τέμα** είναι μια μεγάλη πόλη που βρίσκεται κοντά στην πρωτεύουσα, Άκρα.

Η πόλη είναι κυρίως γνωστή για το λιμάνι της. Από εκεί αναχωρούν μεγάλα πλοία που μεταφέρουν κακάο και άλλα εμπορεύματα, σε όλο τον κόσμο. Ίσως ήδη έχετε φάει σοκολάτα που έχει παρασκευαστεί από κακάο της Γκάνας.

Εκτός από κακάο, στην Γκάνα καλλιεργούμε επίσης, τσάι, καφέ και πολυετή φυτά όπως την μπανανιά Μούσα. Σε αντίθεση με τις μπανάνες που γνωρίζετε, οι μπανάνες μούσες δεν έχουν γλυκιά γεύση. Τις τρώμε τηγανητές, ως σνακ, ανάμεσα στα γεύματα, ή ως συνοδευτικό. Το πιάτο αυτό, το ονομάζουμε **Κελεβέλε**. Οι κάτοικοι της Γκάνας εκτιμούν πολύ τα πικάντικα τρόφιμα. Αλατοπιπερώνουμε τις μπανάνες και επιπλέον χρησιμοποιούμε τζίντζερ, τσίλι και πιπέρι Καγιέν.

Πέρυσι, πέρασα τον περισσότερο χρόνο μου με τον παππού και τη γιαγιά μου, όπου μένουν και μερικά από τα ξαδέλφια μου. Είμαι μοναχοπαίδι, οπότε μου αρέσει να περνάω τον χρόνο μου μαζί τους. Εδώ με βλέπετε με την Βίβιαν, την **εξαδέλφη μου**, που προτιμώ περισσότερο.

Μου αρέσει όταν πηγαίνουμε όλοι μαζί στην εκκλησία. Τα μικρότερα παιδιά πηγαίνουν με τον παππού, με το αυτοκίνητο και εμείς, οι «μεγάλοι», πηγαίνουμε με τα πόδια, εκεί. Δεν μένουμε πολύ μακριά από την εκκλησία. Ο παππούς ήταν πρεσβύτερος περιφέρειας και ο **μπαμπάς** είναι ιερέας. Ορισμένα από τα μέλη της οικογένειάς μου, ψάλλουν στην χορωδία της κοινότητας.

Μόλις άρχισα να παρακολουθώ μαθήματα κατήχησης. Όταν τραβήχτηκε η φωτογραφία, ήμουν ακόμη στο **κυριακάτικο σχολείο**. Στην φωτογραφία αυτή με βλέπετε με τα παιδιά του κυριακάτικου σχολείου και τον Απόστολό μας, Βενιαμίν Οχένε Σάφο. Με εντοπίσατε;

Λατρεύω να τραγουδώ. Με την **παιδική χορωδία**, μάθαμε το τραγούδι «Amazing Grace». Στα ελληνικά, ο τίτλος σημαίνει «Υπέροχη Χάρη». Οι εκπαιδευτές μας εξήγησαν τους στίχους.

Συγκινήθηκα πολύ που έψαλα αυτό τον ύμνο στην θεία λειτουργία επικύρωσης στο Οσού.

■ Φωτογραφία © Johannes Lüthi - stock.adobe.com

Η ίση αξία του άνδρα και της γυναίκας (2^ο Μέρος)

Ένα διδακτικό κείμενο που προέρχεται από τη Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας, εξηγεί και συμπληρώνει τις δηλώσεις της Κατήχησης σχετικά με την ομοιότητα των ανθρώπων με τον Θεό, σε ότι αφορά την ισότητα άνδρα και γυναίκας. Ενώ το 1^ο μέρος στο τεύχος 3/2021 του περιοδικού, έριξε φως στα βιβλικά θεμέλια των δύο αφηγήσεων της Δημιουργίας, το 2^ο μέρος εξηγεί τώρα τις συνέπειες, μέσα από όρους διδασκαλίας.

Σε ότι αφορά την πρώτη αφήγηση της Δημιουργίας, μπορεί να λεχθεί συμπερασματικά ότι, όχι μόνο η σεξουαλική δυαδικότητα της ανθρώπινης φύσης, αλλά και η ίση αξία του άνδρα και της γυναίκας, είναι θεμελιωμένες στο δημιουργικό θέλημα του Θεού. Μαζί, τα δύο φύλα είναι η εικόνα του Θεού· είναι προικισμένα με την ίδια αξιοπρέπεια. Σύμφωνα με το πρώτο κεφάλαιο της Γένεσης, είναι σκόπιμο να θεωρηθεί ότι, η υποταγή της γυναίκας στον άνδρα είναι αντίθετη προς τη δημιουργία, δεν είναι κάτι που θα το ήθελε ο Θεός· δεν αποτελεί μέρος της «καλής δημιουργίας» του Θεού.

Ομοίως, η δεύτερη αφήγηση της Δημιουργίας δεν αναφέρεται σε καμία περίπτωση, στην υποταγή της γυναίκας στον άνδρα. Σύμφωνα με το απόσπασμα από την Γένεση 2, στην αρχή ο άνθρωπος υπάρχει μόνος, είναι σεξουαλικά αδιαίρετος. Του λείπει κάποιος, πρόσωπο με πρόσωπο απέναντί του, που να του μοιάζει. Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός δημιούργησε ένα πρόσωπο με ίση αξιοπρέπεια και ίσα δικαιώματα, δίνοντας έτσι ένα τέλος στην ανθρώπινη μοναξιά. Ο άνδρας και η γυναίκα δημιουργήθηκαν ο ένας για τον άλλον, για να αλληλοϋποστηρίζονται και να ενεργούν με τρόπο που θα επιτρέπει στον άλλον να διάγει μια ευχάριστη ζωή, εύαρεστη στον Θεό.

Παρατηρήσεις σχετικές με την πτώση

στην αμαρτία

Στην εκκλησιαστική παράδοση, το απόσπασμα από την Γένεση 3 θεωρείται από τον Αυγουστίνο της Ιπώνος, ως η αφήγηση της πτώσης στην αμαρτία και της προέλευσης του προπατορικού αμαρτήματος (peccator originale). Και αποδίδεται συχνά στην γυναίκα, με την οποία το φίδι αρχίζει μια συνομιλία, ο ρόλος αυτής που είναι εύκολο να παρασυρθεί και είναι ιδιαίτερα επιρρεπής να πέσει στην αμαρτία. Η άποψη αυτή για την γυναίκα βρίσκεται στον πρώιμο ιουδαϊσμό και επίσης στην Α' Τιμόθεο 2:14: «Και ο Αδάμ δεν απατήθηκε· αλλά, η γυναίκα, αφού εξαπατήθηκε, διέπραξε παράβαση». Εδώ, θα λέγαμε ότι ο Αδάμ είναι αθωωμένος και η γυναίκα είναι αυτή που φταίει εξ ολοκλήρου για την παράβαση της θεϊκής εντολής. Στους Ρωμαίους 5:12 ωστόσο, ο Παύλος δίνει μια τελείως διαφορετική ερμηνεία: μιλά αποκλειστικά για τον άνθρωπο που αμάρτησε: «Γι' αυτό, όπως διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο, και με την αμαρτία ο θάνατος, και με τον τρόπο αυτό ο θάνατος πέρασε μέσα σε όλους τους ανθρώπους, για τον λόγο ότι όλοι αμάρτησαν». Αυτός ο «άνθρωπος» αναφέρεται εξίσου στον άνδρα και την γυναίκα. Και οι δύο, Αδάμ και Εύα, είναι υπεύθυνοι για τον χωρισμό τους από τον Θεό και οι δύο οφείλουν να υποστούν την τιμωρία.

Κατά συνέπεια, η Κατήχησή μας μιλάει επίσης, γενικά για τον άνθρωπο, χωρίς να κάνει διάκριση των φύλων, όταν υπάρχει το ζήτημα της πτώσης στην αμαρτία. Είναι ο άνθρωπος, το πρωτότυπο της ανθρωπότητας που παρασύρθηκε από το φίδι και εισήλθε σε ένα κακό δρόμο: «Κάτω από την επίδραση του κακού, ο άνθρωπος είναι εκτεθειμένος στον πειρασμό και υποκύπτει σ' αυτόν, παραβαίνοντας την εντολή του Θεού: Έτσι, η αμαρτία εισέρχεται στην ανθρώπινη ύπαρξη, οδηγώντας της στον χωρισμό της από τον Θεό, δηλαδή, στον πνευματικό θάνατο. Η απόδειξη αυτή επιβάλλεται στον άνθρωπο, με την επίγνωση της γύμνιας του, που του προκαλεί ντροπή (Γένεση 3:7-10). Η ντροπή είναι σημάδι της αλλοίωσης της αρχικής εμπιστοσύνης του ανθρώπου στο Δημιουργό του. Συνέπεια της ανυπακοής του ανθρώπου είναι ότι ο Θεός τον αποκλείει από την κοινωνία που είχε μαζί του, μέχρι τότε» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.3)

Η τέλεια εικόνα του Θεού

Στο σημείο 3.3.2 της ΚΑΤΗΧΗΣΗΣ, δεν είναι μόνο το θέμα του άνδρα και της γυναίκας, αλλά επίσης και του Ιησού Χριστού, ως εικόνα του Θεού: «Επιπλέον, η ομοίωση του ανθρώπου με τον Θεό, παραπέμπει στην ενσάρκωση του Θεού στον Ιησού Χριστό, που είναι εικόνα του αόρατου Θεού» (Κολοσσαείς 1:15). Ο Ιησούς Χριστός είναι ο δεύτερος «Αδάμ» (Α' Κορινθίους 15:47). Η ομοιότητά του με τον Θεό είναι ορατή και τέλεια. Το γεγονός ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού, δεν σημαίνει ωστόσο ότι μπορούν να εξαχθούν συμπεράσματα, από το ανθρώπινο πρόσωπο, ως προς την φύση του Θεού· αυτό ισχύει μόνο για τον Ιησού Χριστό». Για τον χριστιανό, ο Χριστός που είναι κατ' εικόνα του Θεού, είναι η αναφορά που του δείχνει πως να εφαρμόσει τη δική του ομοίωση με τον Θεό.

Στους Ρωμαίους 5:12-19, ο Αδάμ και ο Χριστός είναι αντίθετοι χαρακτήρες: Ενώ ο Αδάμ αντιπροσωπεύει την αμαρτία, την τιμωρία και τον θάνατο, ο Χριστός αντιπροσωπεύει τη δικαιοσύνη, την χάρη και τη ζωή. Παρ' όλα αυτά, ο Αδάμ περιγράφεται ως «αυτός που είναι ο τύπος του μέλλοντος» (Ρωμαίους 5:14). Ο Αδάμ, γενικά ο άνθρωπος, επιστρέφει στον Χριστό παρά την αμαρτωλή του φύση, δηλαδή σε εκείνον που αντιπροσωπεύει την θεϊκή ζωή, στην τελειότητά της.

Επιπλέον – και είναι πολύ σημαντικό για την παρούσα συλλογιστική –, το απόσπασμα από την Α' Κορινθίους 15 αποκαλύπτει την μέλλουσα εσχατολογική σημασία της «ομοίωσης με τον Θεό». Ο Ιησούς Χριστός, ο νέος Αδάμ είναι επίσης ο πρωτότοκος των αναστημένων. Σε αυτόν είναι κεκτημένη η ανάσταση των νεκρών και για εκείνους που πιστεύουν σ' αυτόν, είναι πλέον βεβαιότητα. Ενώ ο Αδάμ προέρχεται από την γη και πεθαίνει, ο τελευταίος Αδάμ, δηλαδή ο Χριστός, προέρχεται από τον ουρανό και αναζωογονεί. Σχετικά με αυτό, ο Ματίας Κόνραντ παρατηρεί: «Με τον ίδιο τρόπο που τα γήινα ανθρώπινα όντα «είναι σημαδεμένα» με τον εφήμερο

χαρακτήρα του Αδάμ, όσοι ανήκουν στον Χριστό θα συμμετάσχουν στη φύση του αναστημένου Χριστού»¹. Οι αναστημένοι θα λάβουν ένα πνευματικό σώμα, αντίστοιχο με αυτό του αναστημένου Χριστού, θα δουν έτσι να τους προσφέρεται μια μορφή ύπαρξης που θα τους επιτρέπει την τέλεια κοινωνία με τον Θεό. Οι αναστημένοι «φέρουν την εικόνα του ουράνιου ανθρώπινου όντος», δηλαδή την εικόνα του Χριστού, που θα τους επιτρέπει να είναι σύμφωνα με την τέλεια εικόνα του Θεού. Η σκέψη αυτή βρίσκει μια λεγόμενη κανονιστική έκφραση στο απόσπασμα από Φιλιππησίους 3:20-21: «Επειδή, το πολίτευμά μας είναι στους ουρανούς, απ' όπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό· ο οποίος θα μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα της δόξας του, σύμφωνα με την ενέργεια με την οποία μπορεί και να υποτάξει τα πάντα στον εαυτό του».

Δογματικές εκπτώσεις

Με βάση την βιβλική μαρτυρία, ο άνδρας και η γυναίκα, η γυναίκα και ο άνδρας είναι εξίσου κατ' εικόνα του Θεού. Η Μαρτίνα Μπαρ, σωστά επισημαίνει ότι το απόσπασμα στην Γένεση 1 «εγγυάται την θεμελιώδη ισότητα, σύμφωνα με τη Δημιουργία, του άνδρα και της γυναίκας»². Όταν η Κατήχηση λέει ότι ο άνδρας και η γυναίκα είναι «διαφορετικοί», μιλάει για τη διαφορετική βιολογική τους υπόσταση, για το διαφορετικό φύλο τους και όχι για μια ανισότητα που αφορά ολόκληρο το άτομο. «Άνθρωπος σημαίνει ένα άτομο, με διανοητικές δεξιότητες και ικανότητες, σε ένα συγκεκριμένο σεξουαλικό σώμα, που διαθέτει ελευθερία και γλώσσα, που μπορεί να ενεργεί και να έχει τη δική του ιστορία, να μπορεί να ζει και να αγαπά μέσα στις σχέσεις». Έτσι, ο άνδρας και η γυναίκα είναι ίσοι εταίροι στην αξιοπρέπειά τους, ακόμη και αν είναι διαφορετικοί, βιολογικά. Μιλώντας για τον άνθρωπο ως «ον κατ' εικόνα του Θεού» δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να ισοπεδώνουμε την άπειρη ποιοτική διαφορά ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο. Η Κατήχηση μιλάει ξεκάθαρα για την αδυναμία διερεύνησης της φύσης του Θεού από τον άνθρωπο: «Το γεγονός ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού δεν σημαίνει ωστόσο ότι μπορεί να αντλήσει συμπεράσματα σχετικά με την φύση του Θεού ως ανθρώπινο πρόσωπο· αυτό ισχύει στην περίπτωση του Ιησού Χριστού και μόνο» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2). Μόνο κάτω από την οπτική του Θεού, είναι δυνατόν να μιλάμε για τον άνθρωπο που δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού. Ο άνθρωπος ως ον κατ' εικόνα του Θεού γίνεται αντιληπτός και κατανοητός, μόνο σε σχέση με τον Θεό που του αποκαλύπτεται και του μιλά. Η αυτοαποκάλυψη του Θεού είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για τη σωστή κατανόηση του ανθρώπου, της ποιότητάς του ως πλάσματος, της φύσης του και της αποστολής του στον κόσμο.

Για να μιλήσουμε με σύνεση για την ομοιότητα του ανθρώπου με τον Θεό, θα πρέπει να τη συλλάβουμε από την μία πλευρά, ως εξ ολοκλήρου εστιασμένη στον Θεό και από την άλλη πλευρά, ως μια θεία δωρεά και ένα καθήκον, μια αποστολή. Η ομοιότητα του ανθρώπου με τον Θεό αναφέρεται πάντα στον Θεό, το πρώτο και αξιαγάπητο άλλο εγώ του ανθρώπου. Κατά συνέπεια, αναφέρεται στην Κατήχηση: «Ο Θεός καθιστά τον άνθρωπο, ικανό να αναγνωρίζει τον Δημιουργό του, να τον αγαπά και να τον δοξάζει. Έτσι η ανθρωπότητα είναι εστιασμένη στον Θεό [...]» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2).

Στη συνέχεια θα εξετάσουμε μερικές από τις πτυχές του λόγου για τον άνθρωπο ως εικόνα του Θεού.

«Κατ' εικόνα του Θεού» – Η πραγματοποίηση στην ιστορία

Η ομοιότητα του άνδρα και της γυναίκας με τον Θεό πραγματοποιήθηκε με μικρή ή μεγάλη επιτυχία, στην πρωτοϊστορία, στην πρόσφατη ιστορία και στον εσχατολογικό σκοπό της ιστορίας.

- Ο άνθρωπος κατ' αρχήν είναι αναπόσπαστο μέλος της τέλει Δημιουργίας που φαίνεται στην Γένεση 1-2:3. Πρόκειται για τη Δημιουργία, πριν την πτώση στην αμαρτία, για την οποία λέγεται: «Είδε ο Θεός όλα όσα δημιούργησε· και να, ήσαν πολύ καλά» (Γένεση 1:31). Στο μέτρο αυτό, στην πρωτόγονη κατάστασή του, ο άνθρωπος είναι η πραγματικά, αναλλοίωτη εικόνα του Θεού.
- Ο άνθρωπος ως αναπόσπαστο μέρος της έκπτωτης δημιουργίας δεν καταφέρνει πλέον να αποκαλύπτεται τέλεια ως, κατ' εικόνα του Θεού. Ο άνθρωπος σημάδεύεται από μια δομική ανεπάρκεια, που εκφράζεται με κακία, αμαρτία και καταστροφή. αυτό τον εμποδίζει να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις της ομοιότητάς του με τον Θεό και να καρποφορήσει. Στο πλαίσιο της ανθρώπινης ιστορίας, που χαρακτηρίζεται από όλες τις ελλείψεις της, η ομοιότητα του ανθρώπου με τον Θεό μοιάζει απρόσιτο ιδανικό.
- Μέσα από την μυστηριακή και πιστή του σχέση με τον Ιησού Χριστό, ο άνθρωπος διάγει μια εσχατολογική ύπαρξη, δηλαδή μια ζωή εστιασμένη στην επιστροφή του Χριστού και τη νέα Δημιουργία. Φιλοδοξεί να γίνει όλο και περισσότερο όμοιος με τον Ιησού Χριστό, που είναι η τέλεια εικόνα του Θεού. Χάρη στο αναστάσιμο σώμα, η ομοιότητα με τον Θεό θα καταστεί τέλεια – στην αρχή για τους πρώτους καρπούς και τέλος για όλους όσους λάβουν μέρος στη νέα Δημιουργία. Το αν θα πρόκειται για άνδρα ή γυναίκα, δεν θα έχει πλέον σημασία, αφού οι αναστημένοι, με το αναστάσιμο σώμα τους θα είναι άφυλοι, δηλαδή, «σαν τους αγγέλους στους ουρανούς» (Μάρκος 12:25).

«Κατ' εικόνα του Θεού» – Προσωπικότητα και κοινωνία

Ο Θεός αποτελείται από τρία Πρόσωπα. Από μόνος του, ο Θεός είναι πάντα απέναντι στο «εγώ» και το

«εσύ». Ο Θεός δεν είναι μόνος, αλλά είναι πάντα η κοινωνία των τριών Προσώπων, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Τα τρία αυτά ονόματα «προσδιορίζουν επίσης τα τρία θεία Πρόσωπα, ξεχωριστά το ένα από το άλλο μέσα στην ύπαρξή τους. Στην πραγματικότητα, ο Πατέρας δεν είναι το ίδιο με τον Υιό, ούτε ο Υιός το ίδιο με τον Πατέρα, ούτε το Άγιο Πνεύμα το ίδιο με τον Πατέρα ή τον Υιό, επειδή ο Πατέρας είναι αυτός ο οποίος δημιουργεί, ο Υιός είναι μονογενής· όσο για το Άγιο Πνεύμα, αυτό προέρχεται από τον Πατέρα και τον Υιό» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.2.4). Επομένως, από μόνη της η Αγία Τριάδα είναι δυναμική, δηλαδή, ο γεννήτορας, ο γεννημένος και εκείνο που εκπορεύεται από τον Πατέρα και τον Υιό. Αυτή η δυναμική ύπαρξη του Θεού αντανάκλαται στην «ομοιότητα με τον Θεό», του άνδρα και της γυναίκας. Έτσι λοιπόν, η προσωπικότητα του Θεού είναι η καταγωγή και ο εγγυητής της προσωπικότητας του ανθρώπου.

- Ο Θεός δεν επικοινωνεί μόνο από βαθιά μέσα του, αλλά επίσης και εξωτερικά. Αυτό φαίνεται κυρίως στο γεγονός ότι καλεί την υπαρκτή πραγματικότητα δια μέσου του λόγου του. Χάρη στον λόγο του, ο Θεός συνιστά την πραγματικότητα, όπως τονίζει η πρώτη αφήγηση της Δημιουργίας. Ο Θεός δεν είναι μόνον εκείνος που δημιουργεί την πραγματικότητα με τον λόγο του, αλλά είναι επίσης εκείνος που απευθύνεται στο δημιούργημά του. Στις δύο αφηγήσεις της Δημιουργίας, ο Θεός απευθύνεται στον άνθρωπο. Λέει σε αυτόν που είναι σαν την εικόνα του: «Αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την» (Γένεση 1:28) και: «Από κάθε δέντρο του παραδείσου θα τρως ελεύθερα» (Γένεση 2:16). Απευθυνόμενος σε αυτόν, ο Θεός έρχεται πρόσωπο με πρόσωπο με τον άνθρωπο, που με τη σειρά του στέκεται πρόσωπο με πρόσωπο, με τον Θεό. Το «εγώ» του Θεού – στο γεγονός ότι λέει «εσύ» στον άνθρωπο – συνιστά την προσωπικότητα του ανθρώπου. Επομένως, η προσωπικότητα δεν θεμελιώνεται στον ίδιο τον άνθρωπο, αλλά, πρώτα και κύρια από τον Θεό. Γι' αυτό αναφέρεται στην Κατήχηση: «Ακούγοντας τον λόγο που ο Θεός του απεύθυνε, ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως ένα πρόσωπο: το «εσύ» του Θεού γίνεται στον άνθρωπο «εγώ». » (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2).
- Ο άνθρωπος είναι σχεδιασμένος για ανθρώπινη επικοινωνία, γι' αυτό ο Θεός δημιούργησε για τον άνθρωπο ένα «βοηθό όμοιο μ' αυτόν» (Γένεση 2:18). Το γεγονός ότι η γυναίκα είναι «βοηθός» για τον άνδρα δεν σημαίνει ότι οφείλει να του κάνει τη ζωή πιο εύκολη, να τον απαλλάσσει από την εργασία του, αλλά υπογραμμίζει το γεγονός ότι ο άνδρας έχει ανάγκη από μια σύντροφο. Είναι μόνο μέσα από τη στάση πρόσωπο με πρόσωπο του ανθρώπου με τον άνθρωπο, του άνδρα με την γυναίκα, που το «εγώ» και το «εσύ» γίνονται πραγματικότητα. Η προσωπικότητα και η ατομικότητα βρίσκουν το βασικό τους θεμέλιο στη συνάντηση. Αν η γυναίκα «αντιστοιχεί»

στον άνδρα, ο άνδρας «αντιστοιχεί» επίσης στην γυναίκα, κάτι που έχει την εξής συνέπεια: Είναι απαραίτητοι ο ένας στον άλλο, εξίσου, είναι ίσης φύσης και ίσης αξιοπρέπειας.

- Εάν ο άνθρωπος είναι σχεδιασμένος για κοινωνία και αν η προσωπικότητά του συνδέεται άμεσα με αυτήν, αυτό δεν ισχύει αποκλειστικά για την κοινωνία ανάμεσα στον άνδρα και την γυναίκα, αλλά επίσης και για την κοινωνία των ανθρώπων γενικότερα. Ο Γιούργκεν Μόλτμαν (Jürgen Moltmann) εξηγεί σχετικά με αυτό το θέμα: «Το απομονωμένο άτομο και το μοναχικό υποκείμενο είναι τότε ελλειπείς φύσεις της ανθρώπινης ύπαρξης, επειδή χάνουν την ομοιότητα με τον Θεό. Ούτε υπάρχει κάποια προτεραιότητα του ατόμου πριν την κοινωνία. Το πρόσωπο και η κοινωνία είναι αντίθετα, δύο όψεις της ίδιας και μοναδικής ζωτικής διαδικασίας»³. Είναι ο λόγος για τον οποίο σχηματίζονται τα ζευγάρια, οι οικογένειες, οι φατρίες, οι φυλές, οι λαοί και οι κοινωνίες, που όλες σημαδεύονται από τη συνάντηση και την επικοινωνία.

« Σύμφωνα με την εικόνα του Θεού » – Η αποστολή για κυριαρχία

Εκτός από την «προσωπικότητα», η *Κατήχηση* αναφέρει ακόμη ορισμένες «θεϊκές ιδιότητες», που δίνονται στον άνθρωπο, ως κατ' εικόνα του Θεού, όν, κυρίως η αγάπη, η ελευθερία και η λογική (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2). Έτσι, ο άνδρας και η γυναίκα διαθέτουν συναισθηματικές και διανοητικές ιδιότητες, που τους δίνουν τη δυνατότητα να φέρνουν σε πέρας την απόστολή, να κυριαρχούν στα πλάσματα και να αντιπροσωπεύουν τον Θεό, στους κόλπους της δημιουργίας. Ωστόσο, η αποστολή να «κυριαρχεί» δεν εξουσιοδοτεί τον άνθρωπο «να χρησιμοποιεί αυθαίρετα τη δημιουργία, το αντίθετο μάλιστα: [...] του εμπίπτει το καθήκον να την αντιμετωπίζει, ως θεϊκό ον: με σοφία, καλοσύνη και αγάπη» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2). Στην πραγματικότητα, η αυθαιρεσία, ο δεσποτισμός και η απολυτοποίηση των δικών του συμφερόντων, αντιτίθενται στο θείο θέλημα.

Η *Κατήχηση* επιστρά ρητώς την προσοχή στο γεγονός, ότι ο άνδρας και η γυναίκα έχουν λάβει την ίδια αποστολή, «να κυριαρχούν επάνω στην γη, δηλαδή να την εργάζονται και να τη διατηρούν» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2). Επομένως, η «κυριαρχία» του άνδρα και της γυναίκας δεν διαφέρει σε καμία περίπτωση και με κανένα ουσιαστικό τρόπο, έχουν συνεπώς, ο καθένας τους δικούς του «τομείς κυριαρχίας», που θα τους ανήκαν μόνο, όπως προτείνεται, μέσω ενός παραδοσιακού ορισμού ρόλων που αφορούν τα δύο φύλα. Δεν είναι όπως, εάν το πεδίο δράσης και δημιουργίας του άνδρα να είναι ο ευρύς κόσμος, ενώ της γυναίκας ο μικρόκοσμος του σπιτιού, της δουλειάς και της οικογένειας. Δημιουργημένα σύμφωνα με την

εικόνα του Θεού, τα δύο φύλα αναλαμβάνουν δυνητικά την φροντίδα της επίγειας δημιουργίας στο σύνολό της. Μπορεί να διατηρηθεί και να διαμορφωθεί μόνο και από τα δύο φύλα μαζί. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν ο καθένας να φέρει από μόνος του εις πέρας, την αποστολή του Θεού να κυριαρχεί: αντίθετα, αυτό μπορεί να επιτυγχάνεται μόνο με κοινωνία και αλληλεγγύη.

Το γεγονός της διατήρησης και διαμόρφωσης της δημιουργίας βρίσκει την πρώτη του συγκεκριμένη έκφραση στη συμβίωση των φύλων ή στην εκπαίδευση των παιδιών. Η ζωή του ζεύγους και της οικογένειας είναι σηματοδεδεμένη και φέρεται με τον ίδιο τρόπο από τον άνδρα και την γυναίκα. Επιπλέον, η αποστολή της διατήρησης και διαμόρφωσης της επίγειας δημιουργίας συνεπάγεται ότι ο άνδρας και η γυναίκα αναλαμβάνουν συλλογικά την ευθύνη γι' αυτήν. Η άρνηση να αντιλαμβανόμαστε την κοινωνική πραγματικότητα, η άρνηση να την προσέχουμε και να είμαστε μέρος της, έρχεται σε αντίθεση με την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον που απευθύνθηκε προς όλους τους ανθρώπους. Τέλος, τόσο ο άνδρας, όσο και η γυναίκα, προτρέπονται να συνειδητοποιούν την ευθύνη τους για τη διατήρηση της δημιουργίας, στην οποία ανήκουν τα ζώα και τα φυτά και να συμπεριφέρονται με τον κατάλληλο τρόπο.

Συμπέρασμα

- Ο άνδρας και η γυναίκα είναι δημιουργημένοι εξίσου, κατ' εικόνα του Θεού.
- Ο άνδρας και η γυναίκα είναι εξίσου απαραίτητοι ο ένας για τον άλλον, ίσης φύσης και άξιοι του ίδιου σεβασμού.
- Ο άνδρας και η γυναίκα καλούνται να «κυριαρχούν». Και οι δύο έχουν ως αποστολή και ευθύνη, να εργάζονται και να διαφυλάττουν τη δημιουργία.
- Οι αφηγήσεις της Αγίας Γραφής για τη δημιουργία, σε καμία περίπτωση δεν μας επιτρέπουν να συμπεράνουμε ότι υπάρχει διαφοροποίηση ανάμεσα στους τομείς δράσης και ευθύνης των ανδρών και των γυναικών.

Οι διαφορετικοί τρόποι καθορισμού των αντίστοιχων ρόλων ανδρών και γυναικών προκύπτουν, μεταξύ άλλων, από την κοινωνική και πολιτική εξέλιξη της κοινωνίας.

¹ Konrad, Matthias (Κόνραντ Ματίας): *Schöpfung und Neuschöpfung im Neuen Testament* (Δημιουργία και νέα Δημιουργία, στην Καινή Διαθήκη). Στο: Schmidt, Konrad [Εκδόσεις]: *Schöpfung* (Δημιουργία) Tübingen 2012.

² Bär, Martina (Μπαρ Μαρτίνα): *Mensch und Ebenbild Gottes sein. Zur gottesebenenbildlichen Dimension von Mann und Frau* (Άνθρωπος κατ' εικόνα του Θεού. Από τη διάσταση κατ' εικόνα Θεού, στον άνδρα και την γυναίκα). Würzburg 2011 (Erfurter Theologische Studien 101).

³ Moltmann, Jürgen (Μόλτμαν Γιούργκεν): *Gott in der Schöpfung* (Ο Θεός στη Δημιουργία). Μόναχο 1985.

Ο Απóstολος Περιφερείας Ράινερ Στορκ έθεσε σε ηρεμία τον Απóstολο Αγκοστίνo Ιντάμι (αριστερά) και χειροτόνησε τον Χόρχε Γκομέζ στο αξίωμα του Αποστόλου (δεξιά)

Photos : Frank Schuidt, CC Spindler, Thomas Prybylka, ÉNA Suisse

Αλλαγές στον κύκλο των Αποστόλων

Για μια φορά ακόμη, ο Πρωταπóstολος δεν μπόρεσε να ταξιδέψει αρκετά το 2021, επομένως δεν μπόρεσε να χειροτονήσει ή να συνταξιοδοτήσει πολλούς Αποστόλους από την αρχή του έτους. Έτσι έδωσε την εντολή στους Αποστόλους Περιφερείας να εκτελούν υπηρεσιακές πράξεις στο όνομά του. Στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 2021, δραστηριοποιούνται παγκοσμίως 337 Απóstολοι.

Στις 30 Ιουνίου 2021, 246 500 συνολικά αξιώματα δραστηριοποιούνται στην διακονική και ιερατική υπηρεσία. Υπηρετούν τους αδελφούς και τις αδελφές σε 57 500 κοινότητες που είναι διασκορπισμένες σε όλο τον κόσμο. Σε ενεργό δράση σήμερα, είναι 313 Απóstολοι, 8 αναπληρωτές Απóstολοι Περιφερείας, 15 Απóstολοι Περιφερείας και ένας Πρωταπóstολος.

Χειροτονίες

Στις 24 Ιανουαρίου ο Πρωταπóstολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ επισκέφτηκε την κοινότητα Ζόφινγκεν (Ελβετία). Εκεί, χειροτόνησε τον Ευαγγελιστή Περιφερείας Ματίας Πφούτζνερ (1977) στο αξίωμα του Αποστόλου για την Αυστρία, την Ανατολική Ελβετία και τη Σλοβενία.

Στις 28 Φεβρουαρίου, ο ηγέτης της Εκκλησίας ταξίδεψε στο Γκαγκενάου (Νότια Γερμανία) όπου τοποθέτησε τον Απóstολο Χέλγκε Μούτσελνερ (1974) αναπληρωτή Απóstολο Περιφερείας για την Βορειοανατολική Γερμανία.

Στις 19 Ιουνίου, στο Μπισάου (Γουινέα-Μπισάου), εξ ονόματος του Πρωταποστόλου, ο Απóstολος Περι-

φερείας Ράινερ Στορκ, στο πρώτο του ταξίδι εκτός Ευρώπης, μετά τον Φεβρουάριο του 2020 χειροτόνησε τον επίσκοπο Χόρχε Γκομέζ (1973) στο αξίωμα του Αποστόλου για την χώρα

Συνταξιοδότηση/Παραίτηση από αξίωμα/Απόλυση αξιώματος

Κατά την επίσκεψή του στην κοινότητα Ζόφινγκεν (Ελβετία), ο Πρωταπóstολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ έθεσε σε ηρεμία και συνταξιοδότησε τον Απóstολο Φίλιπ Μπάρεν (1955).

Εξ αιτίας της πανδημίας, περαιτέρω συνταξιοδοτήσεις πραγματοποιήθηκαν από Αποστόλους Περιφερείας: Στις 13 Μαρτίου, ο Απóstολος Περιφερείας Κουκούμπα Σόκο έθεσε σε ηρεμία τους δύο Αποστόλους, Μάικλ Μόζες Τσιπάντα (1955), από το Μαλάουι και Άγγρεϋ Κάφούνια Σιγκάντα (1955), από τη Ζάμπια.

Στις 6 Ιουνίου, εξ ονόματος του Πρωταποστόλου, ο Απóstολος Περιφερείας Βόλφγκανγκ Ναντόλνυ έθεσε σε ηρεμία τον Απóstολο Σεργκέι Πέτροβιτς Μπαστρίκοφ (1955) στην Μόσχα (Ρωσία).

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ διόρισε τον Χέλγκε Μούτσελνερ ως αναπληρωτή Απόστολο Περιφέρειας (αριστερά) και χειροτόνησε τον Ματίας Φρούτζνερ στο αξίωμα του Αποστόλου· εξ ονόματος του Πρωταποστόλου, ο Απόστολος Περιφέρειας Βόλφγκανγκ Ναντόλνυ συνταξιοδότησε τον Σεργκέι Πέτροβιτς Μπαστρίκοφ (στο κέντρο)

Ο Πρωταπόστολος ανέθεσε επίσης στον Απόστολο Περιφέρειας Ράινερ Στορκ να θέσει σε ηρεμία τον Απόστολο Αγκοστίνιο Ιντάμι (1955) στο Μπισάου (Γουινέα-Μπισάου), στις 19 Ιουνίου 2021.

Ο Απόστολος Μάριο Τσινβούλα (1963), από την Αγκόλα, παρακάλεσε τον Πρωταπόστολο να παραιτηθεί από το αξίωμά του. Η παραίτηση από το αξίωμα έγινε αποδεκτή στις 13 Ιανουαρίου.

Την Πέμπτη 18 Μαρτίου 2021, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ απάλλαξε τον Τζον Πάρους (1960) από τα καθήκοντα, τα σχετικά με το αξίωμά του. Εργαζόταν ως Απόστολος από το 2015 στο Πακιστάν.

Την 1^η Ιουνίου ο Πρωταπόστολος έκανε αποδεκτή την παραίτηση του Αποστόλου Γιεγς Λίντεμαν, (1963) ο οποίος δεν μπορούσε να ασκεί πλέον το αξίωμά του, για προσωπικούς λόγους.

Εξ αιτίας προβλημάτων με την υγεία του, ο Απόστολος Μαρκ Ντίντριξ (1960) από τη Νότια Αφρική, δεν θα μπορεί να ασκεί το αξίωμά του, για κάποιο χρονικό διάστημα. Γι' αυτό, ο Πρωταπόστολος τον έθεσε σε υπηρεσιακή διαθεσιμότητα. Ο Απόστολος Πίτερ Μάμπερτ (1964) θα αναλάβει τα προσωρινά καθήκοντα, εντός του πεδίου της δραστηριότητάς του.

Αποβιώσαντες

Ο Απόστολος Πέντρο Μπένγκα Λουγιντούλα (1967), από την Αγκόλα, απεβίωσε στις 3 Ιανουαρίου 2021 σε ηλικία 53 ετών. Είχε εισαχθεί στο νοσοκομείο με συμπτώματα παρόμοια με εγκεφαλικό. Τον ίδιο μήνα, δυο ακόμη Απόστολοι μετέβησαν στους τομείς της άλλης όχθης: Ο Απόστολος Αλφόνσο Σέμπα (1956), από τη Μοζαμβίκη, απεβίωσε στις 20 Ιανουαρίου, από καρκίνο του ήπατος και ο Απόστολος Ζαν Κουαγιουμτάν Μπλαγκ (1962) απεβίωσε στις 29 Ιανουαρίου. Ασθένησε μετά την επιστροφή του από μια θεία λειτουργία στα μέσα Ιανουαρίου και απεβίωσε σε ένα περιφερειακό νοσοκομείο λόγω αδυναμίας μεταφοράς και της έλλειψης φαρμάκων.

Ο Απόστολος Ινγκόμπε Μουγιούντα Ανανυάτελε (1956), από τη Ζάμπια, απεβίωσε στις 8 Φεβρουαρίου 2021 ως συνέπεια μιας ασθένειας.

Τα πεδία δραστηριότητας των Αποστόλων Περιφέρειας

Η Νεοαποστολική Εκκλησία χωρίζεται σε 15 πεδία δραστηριότητας των Αποστόλων Περιφέρειας σε όλο τον κόσμο. Αυτοί οι τομείς δραστηριότητας διευθύνονται από τους Αποστόλους Περιφέρειας:

- Μάικλ Δαβίδ Ντέπνερ (1961) – Λαϊκή Δημοκρατία Δυτικού Κογκό
- Μάικλ Έριχ (1959) – Νότια Γερμανία
- Ιωσήφ Οπέμπα Εκούγια (1969) – Ανατολική Αφρική
- Έντι Ισνουγκρόχο (1963) – Νοτιοανατολική Ασία
- Λέοναρντ Ρίτσαρντ Κολμπ (1956) – Η.Π.Α.
- Ρούντιγκερ Κράουζε (1960) – Βορειοανατολική Γερμανία
- Τζον Λέσλι Κρίελ (1956) – Νότια Αφρική
- Ενρίκε Εντουάρντο Μίνιο (1960) – Νότια Αμερική
- Βόλφγκανγκ Ναντόλνυ (1956) – Βερολίνο - Βρανδεμβούργο
- Πίτερ Σούλτε (1963) – Δυτικός Ειρηνικός
- Κουμπούμπα Σόκο (1969) – Ζάμπια, Μαλάουι, Ζιμπάμπουε
- Ράινερ Στορκ (1958) – Δυτική Γερμανία
- Τσίτσι Τσισεκέντι (1972) – Α.Δ. Νοτιοανατολικού Κογκό
- Μαρκ Βολ (1959) – Καναδάς
- Γιουργκ Ζμπίντεν (1958) – Ελβετία

Ορισμένοι Απόστολοι Περιφέρειας υποστηρίζονται από αναπληρωτές Αποστόλους Περιφέρειας, οι οποίοι εργάζονται γενικά σε συγκεκριμένες χώρες:

- Δαβίδ Ντεβαράζ (1959) – Ινδία
- Φρανκ Στέφαν Ντζουρ (1959) – Καναδάς
- Τζον Ουίλιαμ Φεντ (1957) – Η.Π.Α.
- Αρνολντ Ντακόντβα Μάνγκο (1957) – Μαλάουι
- Χοάο Ουανούκβε Μίσελο (1965) – Αγκόλα
- Μάντλα Πάτρικ Μκβανάζι (1963) – Νότια Αφρική
- Χέλγκε Μούτσελνερ (1974) – Βορειοανατολική Γερμανία
- Ρόμπερτ Νσάμπα (1962) – Ζάμπια

Χειροτονία γυναικών – η διαδικασία λήψης αποφάσεων

Οι διαβουλεύσεις που είναι σχετικές με την χειροτονία των γυναικών, εισέρχονται σε νέα φάση. Ο Πρωταπόστολος πραγματεύεται το θέμα αυτό στην ετήσια συνέντευξή του για το 2021, σκιαγραφώντας τον συγκεκριμένο οδικό χάρτη και διευκρινίζοντας που βρίσκεται αυτή τη στιγμή, η δημόσια διαβούλευση.

Είναι ένα τεράστιο και πολύπλοκο θέμα, όπως εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ. Αλλά η διαδικασία λήψης αποφάσεων ακολουθεί πολύ ξεκάθαρα ζητήματα αρχής:

- Τι λέει ο Θεός;
- Τι λέει η Αγία Γραφή;
- Τι λέει η Εκκλησία;
- Τι λέει ο πολιτισμός της περιφέρειας;

«Μόνον όταν όλα αυτά τα ερωτήματα θα έχουν βρει αιτιολογημένες απαντήσεις, θα ξέρουμε ποιες αποφάσεις μπορούν να ληφθούν», είπε συγκεκριμένα ο διεθνής υπεύθυνος της Εκκλησίας.

Η Παλαιά Διαθήκη : Συνθήκη

Η πρώτη ερώτηση σχετικά με το θέλημα του Θεού έχει ήδη λάβει μια απάντηση, με βάση τις βιβλικές αφηγήσεις σχετικά με τη Δημιουργία. Το θέμα αυτό, το συζήτησε η Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας το Νοέμβριο του 2020 και στη συνέχεια δημοσίευσε αυτό το δογματικό κείμενο με θέμα «Άνδρας και γυναίκα κατ' εικόνα Θεού». Ακολουθούν οι κυριότερες δηλώσεις:

Η γυναίκα και ο άνδρας δημιουργήθηκαν εξίσου κατ' εικόνα του Θεού. Είναι απαραίτητοι ο ένας για τον άλλον, είναι ίσης φύσης και ίσης αξιοπρέπειας. Ils sont indispensables l'un à l'autre d'égal manière, ils sont d'égal nature et d'égal dignité.

- Η γυναίκα και ο άνδρας προτρέπονται εξίσου να διατηρούν και να διαμορφώνουν την επίγεια Δημιουργία. Με τον τρόπο αυτό, ο Θεός δεν τους ανέθεσε διαφορετικές σφαίρες κυριαρχίας και δράσης.
- Η κατανόηση των καθηκόντων που ανατίθενται σε άνδρες και γυναίκες είναι διαφορετική, επειδή αντανακλά κυρίως τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις στην ανθρώπινη κοινωνία.

Η Καινή Διαθήκη : Σε εξέλιξη

Το δεύτερο ερώτημα που είναι σχετικό με τα άλλα αποτελέσματα από την Βίβλο είναι διπλά επίκαιρο. «Έχουμε αφοσιωθεί σε δυο βασικές και ουσιαστικές σκέψεις», εξήγησε ο Πρωταπόστολος: «Τι παρακίνησε τον Ιησού να καλέσει μόνον άνδρες στο αποστολικό αξίωμα; Και πως μιλάει η πρώτη Εκκλησία σχετικά με αυτό, για παράδειγμα στις ποιμαντικές Επιστολές της Καινής Διαθήκης;».

Οι Απόστολοι Περιφέρειας συζητούν με τον Πρωταπόστολο σχετικά με το θέμα της χειροτονίας των γυναικών

Αυτό ήταν το θέμα της τελευταίας συνέλευσης τον Μάιο του 2021. Εκκρεμούν ακόμη οι αποφάσεις. «Πρώτα οι Απόστολοι Περιφέρειας θα επαναλάβουν το περιεχόμενο των συζητήσεων μας στις αντίστοιχες συνελεύσεις με τους Αποστόλους τους». Τότε οι Απόστολοι θα έχουν την ευκαιρία να εκφραστούν σχετικά με αυτό το θέμα. «Στην προσεχή συνάντηση των Αποστόλων Περιφέρειας, τον Νοέμβριο του 2021, θα επαναλάβουμε και θα συνεχίσουμε το νήμα των συζητήσεών μας».

Ένα σταυροδρόμι για το μέλλον

Είναι αδύνατο να προβλέψουμε μια απάντηση στα ερωτήματα τρία και τέσσερα. «Είναι πολύ νωρίς για κάτι τέτοιο!», διακήρυξε ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. Ωστόσο, το δέντρο των αποφάσεων είναι σαφές γι' αυτόν:

- Αντιστοιχεί στο θέλημα του Θεού, να μη χειροτονούνται οι γυναίκες; Εάν ναι, δεν θα χρειαστούν περαιτέρω συζητήσεις. Σε διαφορετική περίπτωση:
- Το γεγονός ότι ο Ιησούς κάλεσε μόνον άνδρες για το αποστολικό αξίωμα, σημαίνει ότι δεν μπορούν να

χειροτονούνται οι γυναίκες; Αν ναι, δεν θα γίνει χειροτονία γυναικών. Αν όχι, προκύπτει το ακόλουθο ερώτημα:

- Οι αντίστοιχες δηλώσεις στις αποστολικές Επιστολές της Καινής Διαθήκης καθιστούν αδύνατη την χειροτονία γυναικών; Εάν ναι, δεν υπάρχει βιβλικό θεμέλιο για την χειροτονία γυναικών. Εάν η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι αρνητική:
 - Θέλει η Εκκλησία, η περισσότερο η Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας, να χειροτονήσει γυναίκες σε αξίωμα; Εάν ναι, προκύπτουν περιφερειακές και κοινωνικές συνέπειες:
 - Υφίσταται ανάγκη σε ένα πεδίο δραστηριότητας, σε μια χώρα, σε μια περιοχή, να χειροτονηθούν γυναίκες; Αν η απάντηση είναι αρνητική, οι γυναίκες δεν θα μπορούν εκεί να λάβουν ένα αξίωμα. Εάν η απάντηση είναι ναι:
 - Αποδέχονται οι κοινότητες και η κοινωνία την ιδέα της χειροτονίας σε αυτή την περιοχή; Αν η απάντηση είναι όχι, δεν θα πραγματοποιηθεί χειροτονία γυναικών στην περιοχή αυτή. Εάν η απάντηση είναι θετική:
 - Οι γυναίκες θα μπορούν να χειροτονούνται σε αυτό το πεδίο δραστηριότητας, σε αυτή την χώρα, σε αυτή την κοινότητα.
- «Οφείλουμε να αναμένουμε μια μακρά διαδικασία», παρατήρησε ο Πρωταπόστολος. Ως προς αυτό, υπενθυμίζει όσα είχε ήδη πει στο ενδιαμέσο αποτέλεσμα, σχετικά με τον καθορισμό του αξιώματος: «Κατανοώ ότι οι μεν και οι δε είναι ανυπόμονοι και έχω επίγνωση για τις πολύ διαφορετικές προσδοκίες. Θέλω ωστόσο, η εργασία μας να εξετάσει σε βάθος τα πράγματα, στο συγκεκριμένο τομέα. Είναι κάτι που φυσικά θα πάρει πολύ χρόνο, αλλά είναι απαραίτητο για την ενότητα της Εκκλησίας».

Ο Ρόμπερτ ζει στην Γερμανία και εργάζεται ως επικεφαλής έργου. Μετά από ένα ατύχημα αποφάσισε να μεταβεί στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό μαζί με τους *Γιατρούς χωρίς σύνορα*.

Φωτογραφίες: Robert Kösch

Σε ανθρωπιστική βοήθεια στο Νότιο Κιβού

Ήλιος, φοίνικες, μουσική ρέγκε. Το τρίλεπτο βίντεο στο WhatsApp μοιάζει πολύ με ψυχαγωγία σε διακοπές. Πράγμα που δεν ισχύει για τον Ρόμπερτ. Αντίθετα: Εργάζεται στους *Γιατρούς χωρίς σύνορα* για την οικοδόμηση και κατασκευή μιας κλινικής.

Ο Ρόμπερτ είναι 27 ετών, ζει στο Αμβούργο (Γερμανία) και εργάζεται ως επικεφαλής έργου στην Air Μπας (Airbus) στην κατασκευή αεροσκαφών. Δραστηριοποιείται ως ιερέας στην κοινότητα Εϊμσμπάτελ (Eimsbüttel) και είναι λάτρης του αλεξιπτωτου πλαγιάς και του σερφ με αλεξιπτωτο (kite surf). Στην περίοδο για την οποία μιλάει το άρθρο αυτό, δεν μπορεί να ασκεί καμία από αυτές τις δραστηριότητες, επειδή εργάζεται για τη Διεθνή φιλανθρωπική οργάνωση *Γιατροί χωρίς σύνορα* Στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό.

Πώς ένας επικεφαλής έργου φτάνει σε αυτή την θέση; «Οι *Γιατροί χωρίς σύνορα* χρειάζονται επίσης ανθρώπους για να φροντίζουν τις υποδομές», αφηγεί-

ται ο Ρόμπερτ. «Τα εμβόλια θα πρέπει να φτάνουν από το σημείο Α στο σημείο Β διατηρώντας παράλληλα την ψυκτική αλυσίδα και πρέπει να διασφαλίζουμε ότι υπάρχουν αρκετοί οδηγοί και φύλακες».

Η ιδέα

Αρκετό καιρό τώρα, ο Ρόμπερτ σκεφτόταν να προσφερθεί εθελοντικά για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας. Το έναυσμα ήταν ένα ατύχημα τον Μάρτιο του 2019 κατά τη διάρκεια μιας πτήσης με αλεξιπτωτο πλαγιάς: «Ήταν κάτι πολύ οδυνηρό και βρισκόμουν σε θανάσιμο κίνδυνο. Έπρεπε να υποβληθώ σε μια επείγουσα χειρουργική επέμβαση».

Κατά τη διάρκεια της ανάρρωσής του, ο Ρόμπερτ είχε άφθονο χρόνο για να σκεφτεί. Συνειδητοποίησε το γεγονός ότι η ζωή μπορούσε να αλλάξει από τη μια στιγμή στην άλλη και ότι, επομένως, δεν έπρεπε πλέον να διστάζει, να πραγματοποιήσει τα όνειρά του. «Εξάλλου, συνειδητοποίησα επίσης τη σημασία της επείγουσας ιατρικής φροντίδας», εξηγεί ο Ρόμπερτ. «Δεν είναι αυτονόητο να μπορείς να νοσηλευτείς μέσα σε 30 λεπτά από ένα ατύχημα σε ένα άρτια εξοπλισμένο νοσοκομείο».

Η απόφαση

Τότε είναι που άρχισε να αναζητεί τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες θα ήταν πραγματοποιήσιμη μια αποστολή στους κόλπους των *Γιατρών χωρίς Σύνορα*. Ένας άνθρωπος με τις δικές του ικανότητες, θα ήταν χρήσιμος εκεί; «Ενημερώθηκα από τον ιστότοπό τους και ανακάλυψα ότι μια εβδομάδα αργότερα, υπήρχε μια ημέρα ενημέρωσης στο Αμβούργο».

Έκανε αίτηση και ενημέρωσε τον εργοδότη του για τις προθέσεις του. Οι ανώτεροί του ευτυχώς, τον υποστήριζαν και ενέκριναν την βραχυπρόθεσμη άδεια. Heureusement, ses supérieurs l'ont soutenu et ont approuvé le congé à court terme. Για τον Ρόμπερτ, ήταν ένα σημάδι ότι η απόφασή του ήταν ευλογημένη: «Ανακάλυψα το χέρι του Θεού σε τόσες πολλές περιπτώσεις, ήταν μια μεγάλη εμπειρία για μένα».

Στη συνέχεια έλαβε μια κλήση από τους *Γιατρούς χωρίς Σύνορα*, που τον ρωτούσαν αν ήθελε να συμμετάσχει στην οικοδόμηση ενός νοσοκομείου στο Ανατολικό τμήμα της Λαϊκής Δημοκρατίας του

Κονγκό. Θα ήταν υπεύθυνος για την επιμελητεία, το προσωπικό και τον οικονομικό σχεδιασμό. Για τον Ρόμπερτ, το ερώτημα δεν τέθηκε καν: Συμφώνησε.

Οι κίνδυνοι

Η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό δεν είναι ασφαλής χώρα. Κυρίως δεν συνίσταται για κάποιον να μεταβεί στην επαρχία του Νότιου Κιβού, εκεί όπου ο Ρόμπερτ έπρεπε να εργάζεται. Σε αυτή την περιοχή και σε άλλες περιοχές της χώρας, είναι συχνά τα βίαια επεισόδια ανάμεσα στις δυνάμεις ασφαλείας του Κονγκό και τις ένοπλες δυνάμεις των ανταρτών.

Παρ' όλα αυτά, ο Ρόμπερτ δεν φοβήθηκε να μεταβεί εκεί: «Εγώ ο ίδιος ένοιωσα μεγάλη έκπληξη, για το πόσο ήρεμος ήμουν. Είχα μεγάλη εμπιστοσύνη στην οργάνωση των *Γιατρών χωρίς Σύνορα*, η οποία, εδώ και δεκαετίας, παρέχει μια πολύ επαγγελματική, ανθρωπιστική και επείγουσα ιατρική βοήθεια, εδώ και αρκετές δεκαετίες. Εάν ενδιαφέρεστε για μια τέτοια αποστολή, είναι προφανές ότι σας στέλνουν εκεί που υπάρχει πραγματική ανάγκη».

Θα μπορούσε ο Ρόμπερτ να συμμετέχει σε θείες λειτουργίες, κατά τη διάρκεια της αποστολής του στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό; Αρχικά, φαινόταν πως όχι. Μολονότι η Νεοαποστολική Εκκλησία αριθμεί πολλά μέλη και κοινότητες σε πολλές περιοχές της χώρας, στην Μπαράκα, την πόλη όπου επρόκειτο να εργαστεί ο Ρόμπερτ δεν υπήρχε· αυτή ήταν η απάντηση στο ανάλογο ερώτημά του. Έτσι, προετοιμάστηκε να μείνει σε επαφή με την Εκκλησία, κυρίως μέσω διαδικτύου.

Αριστερά: Ο Ρόμπερτ έφτασε στην Μπαράκα στο μέσον της περιόδου των βροχών· 20 000 είχαν χάσει τις κατοικίες τους, οι δρόμοι ήταν αδιάβατοι.

Δεξιά: Καθώς έκανε τζόκινγκ, ο Ρόμπερτ συνάντησε μια Νεοαποστολική Εκκλησία. Οι πιστοί συνέρρεαν σε αυτήν καθ' όλη τη διάρκεια του πρωινού.

Θανατηφόρο δυστύχημα στο τέλος ενός ποιμαντικού ταξιδιού

Τέσσερις νεκροί, δύο επιζώντες: Ένα δυστύχημα με σκάφος στον ποταμό Καχάμπα, αφήνει ένα μεγάλο κενό. Πολλές κοινότητες στην Λαϊκή Δημοκρατία του Νοτιοανατολικού Κονγκό βυθίζονται στο πένθος. Τα πρόσωπα που βρήκαν τον θάνατο σε αυτό το δυστύχημα ήταν αδελφοί υπηρεσίας στις κοινότητές τους.

Τη Δευτέρα 21 Ιουνίου 2021, έξι αδελφοί υπηρεσίας της Νεοαποστολικής Εκκλησίας επέστρεφαν από ένα ποιμαντικό ταξίδι όταν το σκάφος στο οποίο επέβαιναν έπεσε ξαφνικά σε καταγίδα στον ποταμό Καχάμπα.

Το δυστύχημα και οι αναζητήσεις

Ταξίδευαν στον ποταμό με μια απλή πιρόγα, κοντά στην Καζίμα που βρίσκεται στην περιφέρεια Μπαράκα, στο πεδίο αποστολικής δραστηριότητας του Νότιου Κιβού. Το σκάφος ανατράπηκε και οι επιβαίνοντες έπεσαν στο νερό. Δεν μπόρεσαν όλοι να φτάσουν έγκαιρα σε ένα ασφαλές σημείο και έτσι, τέσσερις από τους αδελφούς υπηρεσίας, πνίγηκαν στα αφρισμένα κύματα.

Ο βοσκός Ηλίας Λουπότα και ο διάκος Ένα, τα δύο αξιώματα που επέζησαν πληροφόρησαν άμεσα τις ομάδες διάσωσης, καθώς και τον Απόστολο της Περιφέρειάς τους, Τσίτσι Τσισεκέντι. Είναι αυτός που πυροδότησε τις έρευνες και την περισυλλογή των

πνιγμένων. Την είδηση για το δυστύχημα έμαθε επίσης και ο Απόστολος Δανιήλ Μασίγια Κασόνγκο. Προέτρεψε τους αδελφούς και τις αδελφές στην πίστη να προσευχηθούν για τα θύματα και για να βρεθούν σύντομα τα σώματά τους, για να ενταφιαστούν με αξιοπρέπεια.

Η έρευνα κράτησε αρκετές ημέρες. Το σώμα του βοσκού Αντόλο Μπβένγκε Νόρμπερτ βρέθηκε την Τρίτη. Σε ηλικία 57 ετών, άφησε πίσω τη σύζυγό του και ένδεκα παιδιά. Την Πέμπτη, η ομάδα αναζήτησης βρήκε το σώμα του βοσκού Φερδινάνδου Κακίλε. Και αυτός επίσης, άφησε πίσω τη σύζυγό του και οκτώ παιδιά.

Την Παρασκευή επιτέλους, βρέθηκαν τα δύο τελευταία πτώματα. Ο ευαγγελιστής περιφέρειας Ραζαμπού Αμούρ αφήνει πίσω σύζυγο και οκτώ παιδιά. Και ο ιερέας Έλεμα Σαϊντι αφήνει σύζυγο και πέντε παιδιά.

Ο Απόστολος Περιφέρειας κατασκεύασε τέσσερα φέρετρα για τους νεκρούς και τα μετέφερε πίσω στην Μπαράκα, όπου το Σάββατο τελέστηκε η νεκρώσιμη ακολουθία για τους εκλιπόντες αδελφούς υπηρεσίας.

Νεκρώσιμη ακολουθία και τελετή παρηγορίας

Ο Απόστολος Κίμπερε Κιτάκα πρωτοστάτησε στη νεκρώσιμη ακολουθία που βασίστηκε στον λόγο από την Αποκάλυψη 20:6: «Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του για 1.000 χρόνια». Στη συνέχεια οι νεκροί θάφτηκαν στα χωριά τους.

Την Κυριακή 27 Ιουνίου, στις Νεοαποστολικές κοινότητες όλου του κόσμου τελέστηκαν θείες λειτουργίες προετοιμασίας για την θεία λειτουργία υπέρ των εκλιπόντων. Στους κόλπους της Εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Λαϊκής Δημοκρατίας του Νοτιοανατολικού Κονγκό, αυτή η θεία λειτουργία είχε ένα τελείως ιδιαίτερο χαρακτήρα για τους αδελφούς και τις αδελφές. Τελείως αυθόρμητα στην Μπαράκα οργανώθηκε μια θεία λειτουργία παρηγορίας για το σύνολο του πεδίου δραστηριότητας, που τελέστηκε από τον Απόστολο Κίμπερε Κιτάκα. Ανέθεσε στον ιερέα Μουκόνγκε να διευθύνει την ορφανή περιφέρεια, ως υπεύθυνος περιφέρειας.

Φωτογραφία: Νεοαποστολική Εκκλησία Νοτιοανατολικού Κονγκό

Οι έξι αδελφοί υπηρεσίας ταξίδευαν με μια απλή πιρόγα, στη Λαϊκή Δημοκρατία του Νοτιοανατολικού Κονγκό

Ι Ακτίνες ελπίδας στην καρδιά της πανδημίας

Οι άνθρωποι υποφέρουν από τον κορωνοϊό, είτε σωματικά, είτε οικονομικά, είτε ψυχολογικά. Είναι όμορφο να βλέπεις ότι η αγάπη για τον πλησίον δεν είναι μόνον έκφραση, αλλά, μεταφράζεται σε πράξεις: Παραδείγματα αλληλεγγύης ανάμεσα σε αδελφούς και αδελφές.

Η αγάπη για τον πλησίον στη πράξη

Η Καμπότζη έχει επίσης πληγεί από το τρίτο κύμα της πανδημίας του κορωνοϊού. Στις λεγόμενες «κόκκινες ζώνες», η κυβέρνηση διέταξε αυστηρό περιορισμό. Αυτό συνεπάγεται δραστικά μέτρα για τους κατοίκους: Εμπορικά καταστήματα και εργοστάσια είναι κλειστά και όλη η περιοχή έχει αποκλειστεί. Τα μέτρα αυτά χτύπησαν ιδιαίτερα τους μεροκαματιάρηδες.

Ο Απόστολος Σόφελ Κέο ζει στα προάστια της Πνομ Πενχ, που έχει κηρυχθεί «κόκκινη ζώνη». Όντας ο ίδιος σχετικά ευκατάστατος, παρ' όλα αυτά είδε από πρώτο χέρι τη δυστυχία των γειτόνων του. Είχε λοιπόν μια ιδέα: Μέσω Facebook, έκανε έκκληση σε φίλους και γνωστούς τους, για να συγκεντρώσουν δωρεές. Έτσι, ο Απόστολος Σόφελ Κέο μπόρεσε να συγκεντρώσει 3000 δολάρια Η.Π.Α., που κατέστησαν δυνατή την παροχή τροφής σε περισσότερες από 350 οικογένειες, στις λεγόμενες κόκκινες ζώνες της Καμπότζης.

Μια πρόταση για την ψυχή

Οι εκκλησίες είναι κλειστές. Όταν μπορούν να τελούνται θείες λειτουργίες, αυτό είναι δυνατόν μόνο με την τήρηση αποστάσεων και όχι με όλους τους αδελφούς και τις αδελφές ταυτόχρονα. Πολλές ψυχές υποφέρουν από αυτή την απομόνωση. Λείπει η αλληλεπίδραση με άλλα μέλη της κοινότητας.

Στην πόλη Όρινγκεν (Γερμανία), μερικοί αδελφοί και αδελφές το κατάλαβαν και θέλησαν να δώσουν τη δυνατότητα σε όλους, να συνδεθούν με την κοινότητα. Γι' αυτό, τοποθέτησαν ένα κουτί παρορμήσεων στον κήπο της εκκλησίας. Αυτό το ξύλινο κουτί περιέχει πολλά στοιχεία που διεγείρουν τη σκέψη και δίνουν χαρά και μια σύνδεση μεταξύ των πιστών. Ένας πάγκος μπροστά από το κουτί παρορμήσεων προσκαλεί σε ηρεμία και διαλογισμό. Αυτή η μικρή όαση στον κήπο της εκκλησίας, θα επιτρέψει ίσως τη δημιουργία μιας νέας μορφής συντροφικότητας και θα παρέχει ενθάρρυνση και νέες παρορμήσεις στην πίστη.

Εθνικές Ημέρες Νεολαίας

Εξ αιτίας της πανδημίας, οι προγραμματισμένες Ημέρες Νεολαίας στην Ινδονησία δεν μπόρεσαν επίσης να πραγματοποιηθούν, όπως προβλεπόταν, σε ένα ευρύ πλαίσιο. Αλλά, ο Απόστολος Περιφέρειας Έντι Ισνουγκρόχο και οι Απόστολοι της Ινδονησίας ήθελαν να προσφέρουν κάτι ιδιαίτερο στους νέους

Παρά τον εικονικό χαρακτήρα των ημερών νεολαίας της Ινδονησίας, δεν έλειψαν καθόλου, η χαρά και το χιούμορ

τους, που έχουν ήδη υποφέρει αρκετά από την πανδημία. Από τις 24 έως τις 26 Μαΐου, προσκάλεσαν έτσι τους νέους σε εικονικές και διαδραστικές Ημέρες Νεολαίας. Έτσι λοιπόν, οι νέοι και οι νέες της Ινδονησίας συνδέθηκαν στο διαδίκτυο για τις Ημέρες Νεολαίας. Όλοι μπόρεσαν να συνδεθούν με αυτές, μέσω You Tube και Ζουμ, είτε από το σπίτι μπροστά στην οθόνη τους, είτε με άλλους νέους και νέες στην κοινότητα.

Όλοι μπόρεσαν να συμμετέχουν. Προετοιμάστηκαν εκ των προτέρων ταινίες επάνω στην πίστη, στις καταστάσεις της καθημερινής ζωής που προβλήθηκαν στη συνέχεια, καθώς και μουσικά βίντεο που το περιεχόμενό τους κυμαινόταν από παραδοσιακά έως μοντέρνα ινδονησιακά τραγούδια, περνώντας μέσα από ύμνους της Εκκλησίας. Οι νέοι τραγούδησαν, χόρευαν ή έπαιζαν τα πιο διαφορετικά όργανα. Ένα ζευγάρι παρουσιαστών, διαφορετικό κάθε μέρα ανακοίνωνε τις διάφορες παραστάσεις και κάθε φορά συνέδεε τους νέους από τις κοινότητες, από τα σπίτια τους ή από τις αίθουσες συσκέψεων της νεολαίας. Επιπλέον οι νέοι αδελφοί και αδελφές μπορούσαν να συνομιλούν μέσω You Tube και Ζουμ.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε κοινά διαδικτυακά παιχνίδια, παρουσιάσεις και συζητήσεις με τους Αποστόλους και τον Απόστολο Περιφέρειας. Για τις συζητήσεις με τους Αποστόλους, οι νέοι ήταν συνδεδεμένοι απευθείας για να μπορούν θέτουν άμεσα τα ερωτήματά τους στους αδελφούς υπηρεσίας. Οι Απόστολοι, όχι μόνο αφιέρωσαν χρόνο για να απαντήσουν στα ερωτήματα των νέων, αλλά είχαν επίσης προετοιμάσει σύντομες πνευματικές παρορμήσεις. Άνοιξαν και έκλεισαν τις συναντήσεις με μια προσευχή για τους νέους.

Οι Ημέρες Νεολαίας που προκάλεσαν μεγάλη χαρά στους συμμετέχοντες, ολοκληρώθηκαν με μια περίληψη των ημερών αυτών σε μορφή ταινίας με ματιές στο παρασκήνιο των εκδηλώσεων – και φυσικά, με μουσική.

Επισκέψεις αξιωμάτων και του Αποστόλου Περιφέρειας Ράινερ Στορκ, στην Ελλάδα

Ζώντας στον δεύτερο χρόνο της πανδημίας αυτό που πραγματικά έλειψε από τις κοινότητες της Ελλάδας ήταν οι επισκέψεις των απεσταλμένων του Θεού. Γι' αυτό και η επίσκεψη του Αποστόλου Περιφέρειας Ράινερ Στορκ, έστω και για μια θεία λειτουργία μόνο – και αυτή στο αεροδρόμιο - ήταν για εμάς, το γεγονός της χρονιάς

Μετά από πολλούς μήνες απομόνωσης εξ αιτίας των συνεπειών του κορωνοϊού, δόθηκε επιτέλους η ευκαιρία στους αδελφούς υπηρεσίας να έχουμε μια εποικοδομητική συνάντηση με τον Επίσκοπό μας και τον Ευαγγελιστή Περιφέρειας, έστω για λίγο, σε εξωτερικό χώρο, λόγω περιορισμών, την παραμονή της σύντομης επίσκεψης του Αποστόλου Περιφέρειας Ράινερ Στορκ.

Το απόγευμα της Πέμπτης 14 Οκτωβρίου 2021, έφτασε στην Αθήνα, περαστικός ουσιαστικά στο ταξίδι του προς την Τουρκία, ο Απόστολός μας Περιφέρειας. Επειδή η παραμονή του στην Αθήνα ήταν χρονικά περιορισμένη και δεν ήταν δυνατόν να τελέσει την θεία λειτουργία στην εκκλησία μας, αυτή τελέστηκε σε μια αίθουσα του ξενοδοχείου που βρίσκεται στο αεροδρόμιο. Υπήρχε περιορισμός στον αριθμό των συμμετεχόντων, αλλά παρ' όλα αυτά, ο αριθμός αυτός δεν συμπληρώθηκε καθώς επικρατούσε μια σφοδρή νεροποντή.

Παρόντες στην αίθουσα τελικά είμαστε 16 πιστοί και με την βοήθεια της τεχνολογίας 26 επιπλέον αδελφοί και αδελφές από όλες τις περιοχές της χώρας και όχι μόνο, μπόρεσαν να συμμετέχουν στην θεία λειτουργία. Ζήσαμε μια θεία λειτουργία πλούσια σε χάρη και ευλογία που μας ενίσχυσε πνευματικά και ηθικά.

Συγκινητική ήταν και η παρουσία του ιερέα μας, σε ηρεμία, Μαριάνο, ο οποίος, παρά τα προβλήματα κινητικότητας που έχει και παρ' όλη την κακοκαιρία, δεν ήθελε να στερηθεί την τόση χαρά και ευλογία που είχε αυτή η βραδιά.

Φωτογραφίες: Νεοαποστολική Εκκλησία Ελλάδας

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, έστω και για μικρό χρονικό διάστημα, μας δόθηκε η ευκαιρία να ανταλλάξουμε μερικές σκέψεις και απόψεις, με τους απεσταλμένους του Κυρίου μας. Εφοδιαστήκαμε με νέο θάρρος και κουράγιο, καθώς και με δυνάμεις για να μπορούμε να προχωράμε μπροστά, τόσο στην πίστη μας, όσο και στη ζωή μας, παρά τις δυσκολίες και τους περιορισμούς που βιώνουμε. Δώσαμε μια αμοιβαία υπόσχεση. Να ξανασυναντηθούμε, όσο το δυνατόν πιο σύντομα, κάτω από φυσιολογικές συνθήκες και στον τόπο μας, δηλαδή στην εκκλησία μας.

